

SEMINARUL TEOLOGIC LICEAL ORTODOX
„SFÂNTUL IOAN IACOB” DORHOI

LICEUL „DIMITRIE CANTEMIR”
DARABANI

Altă „luptă” pentru Pace. *Contururi literare și grafice.*

Modelarea unui viitor just, pașnic și sustenabil.

REVISTĂ

activități

SĂPTĂMÎNA EDUCAȚIEI GLOBALE
Anul III, Nr. 3 - Noiembrie 2025

ISSN 3008 - 6000

ISSN-L 3008 - 6000

***„Să nu disprețuim pe nimeni, căci toți suntem
frați și toți suntem chemați la aceeași
mântuire.”***

(Sfântul Grigorie de Nazianz)

Altă „luptă” pentru Pace. Contururi literare și grafice

ISSN 3008 – 6000

ISSN-L 3008 – 6000

CUPRINS

Colegiul de redacție.....	5
Cuvânt introductiv.....	6
Educația globală și responsabilitatea profesorului în era umanității interconectate.....	8
Profesor: Ciubeică Alexandra	8
Educația globală ca arhitectură a conștiinței pedagogice contemporane.....	10
Profesor: Dobrinicu Alina.....	10
Săptămâna Educației Globale-apel către umanitate.....	12
Profesor: Dobrinicu Alina.....	12
Perspective asupra unui viitor just, pașnic și sustenabil.....	13
Profesor: Gheorghescu Mariana	13
În căutarea unui viitor împărtășit: Educația globală ca spațiu al devenirii umane	18
Profesor: Sîrbu Adriana.....	18
Ecouri ale păcii	20
Profesor: Terciu Andreea-Mădălina.....	20
Speak up!	21
Profesor coordonator: Puiu Otilia-Mariana.....	21
Interviu cu GaiaX+ – AI-ul de mediu, 2050.....	22
Profesor coordonator: Gheorghescu Mariana	22
Educația Globală – responsabilitatea tuturor	23
Profesor coordonator: Dobrinicu Alina	23
Educația globală și responsabilitatea unei lumi în devenire	25
Profesor coordonator: Dobrinicu Alina	25
Pacea, între lumi – eseu.....	27
Profesor coordonator: Terciu Andreea-Mădălina.....	27
The Future Begins Now	28
Profesor coordonator: Puiu Otilia-Mariana.....	28
The future depends on us	29
Profesor coordonator: Puiu Otilia-Mariana.....	29
Altă luptă pentru pace.....	30
Profesor coordonator: Butescu Gianina	30
O lume în reconstrucție: Educația globală ca drum spre un viitor comun.....	31
Profesor coordonator: Răileanu Manuela-Petronela.....	31
Navigând spre sustenabilitate	33
Profesor coordonator: Gheorghescu Mariana	33
Voluntariatul: o soluție pentru o lume mai bună.....	35
Profesor coordonator: Sîrbu Adriana	35

How Young People Can Build a Fair, Peaceful, and Sustainable Future	38
Profesor coordonator: Puiu Otilia-Mariana.....	38
Educația Globală – Cheia unui Viitor Incluziv și Durabil	39
Profesor coordonator: Dobrincu Alina	39
Educația Globală – Podul către Înțelegere și Cooperare.....	41
Profesor coordonator: Dobrincu Alina	41
Pace.....	43
Profesor coordonator: Corduneanu Carmen	43
Glasul sufletului	44
Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela	44
Responsabilitatea.....	51
Profesor coordonator: pr. Pristavu Cosmin-Constantin.....	51
Pacea	52
Profesor coordonator: Terciu Andreea-Mădălina.....	52
Shaping a bright future	54
Profesor coordonator: Puiu Otilia-Mariana.....	54
Altă luptă pentru pace.....	55
Profesor coordonator: Butescu Gianina	55
Nesiguranță	56
Profesor coordonator: Istrate Vlad	56
Education Without Borders.....	58
Profesor coordonator: Puiu Otilia-Mariana.....	58
Pacea în Sfânta Scriptură	59
Profesor coordonator: pr. Pristavu Cosmin-Constantin.....	59
Education for a Changing World.....	60
Profesor coordonator: Puiu Otilia-Mariana.....	60
Viitorul.....	61
Profesor coordonator: Istrate Vlad	61
Adevărata schimbare începe din gesturile mici	63
Profesor coordonator: Bejinariu Florin	63
Altă luptă pentru pace.....	64
Profesor coordonator: Butescu Gianina	64
Altă luptă pentru pace.....	65
Profesor coordonator: Butescu Gianina	65
Valorificare = sustenabilitate	66
Profesor coordonator: Gheorghescu Mariana.....	66
Altă luptă pentru pace.....	68
Profesor coordonator: Butescu Gianina	68
Modelarea unui viitor just pașnic și sustenabil	69

Profesor coordonator: Dobrinu Alina	69
O singură speranță.....	71
Profesor coordonator: Butescu Gianina	71
Reacția viitorului curat.....	72
Profesor coordonator: Gheorghescu Mariana.....	72
Despre pace	74
Profesor coordonator: Corduneanu Carmen.....	74
Altă „luptă” pentru pace	75
Profesor coordonator: Corduneanu Carmen.....	75
Pace.....	76
Profesor coordonator: Corduneanu Carmen.....	76
Un viitor just.....	77
Profesor coordonator: Gheorghescu Mariana.....	77
Contrast surd	78
Profesor coordonator: Terciu Andreea-Mădălina.....	78
Pace.....	79
Profesor coordonator: Corduneanu Carmen.....	79
Darul.....	80
Profesor coordonator: Istrate Vlad	80
Chemarea păcii.....	81
Profesor coordonator: Terciu Andreea-Mădălina.....	81
CVINTETE.....	82
Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela	82
Ce frumos ar fi.....	84
Profesor coordonator: Istrate Vlad	84
Planeta învață să iubească.....	85
Profesor coordonator: Terciu Andreea-Mădălina.....	85
Pacea – poruncă divină.....	86
Profesor coordonator: pr. Chichioacă Petru-Georgel	86
Semințe de pace.....	87
Profesor coordonator: Butescu Gianina	87
Pace.....	88
Profesor coordonator: Corduneanu Carmen.....	88
Arhitectura păcii.....	89
Profesor coordonator: Corduneanu Carmen.....	89
Pacea în limba noastră.....	90
Profesor coordonator: Terciu Andreea-Mădălina.....	90
Ecoul Viitorului	91
Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela	91

În alinarea mea.....	92
Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela	92
CVINTETE.....	93
Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela	93
Copilărie fără umbre.....	94
Profesor coordonator: Corduneanu Carmen.....	94
Săptămâna Educației Globale.....	95
Profesor coordonator: Hrițcu Petru	95
Pacea începe cu noi	96
Profesor coordonator: Terciu Andreea-Mădălina.....	96
CVINTET	97
Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela	97
Pacea	98
Profesor coordonator: Hotăran Anamaria	98
Pacea mesianică.....	99
Profesor coordonator: pr. Chichioacă Petru-Georgel	99
Drumul către un viitor curat	100
Profesor coordonator: Istrate Vlad	100
O Lume, o Inimă... ..	101
Profesor coordonator: Terciu Andreea-Mădălina.....	101
Răutate	102
Profesor coordonator: Butescu Gianina	102
Et sol lucet omnibus.....	103
Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela	103
CVINTETE.....	104
Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela	104
Până când?	105
Profesor coordonator: Gheorghescu Mariana.....	105
Speranță pentru sustenabilitate	106
Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela	106
CVINTETE.....	107
Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela	107
Sub același cer.....	108
Profesor coordonator: Terciu Andreea-Mădălina.....	108
Sămânța de pace.....	109
Profesor coordonator: Terciu Andreea-Mădălina.....	109
Pacea pe pământ.....	110
Profesor coordonator: Butescu Gianina	110
Secțiunea DESENE.....	111

Colegiul de redacție

Președinte,

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi
Pr. prof. Chichioacă Petru-Georgel - Director

Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani
Prof. Răileanu Manuela-Petronela - Director
Prof. Gheorghescu Mariana

Vicepreședinte,

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi
Pr. prof. Budacă Teodor-Cătălin

Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani
Prof. Bejinariu Florin – Director adjunct

Coordonatori,

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi
prof. Butescu Gianina, prof. Puiu Otilia-Mariana

Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani
Prof. Dobrincu Alina

Redactori,

Cadre didactice
Elevi

Tehnoredactare și design,

Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani
Prof. Gheorghescu Mariana

Adresa redacției:

Str. Poștei, nr. 14, mun. Dorohoi, jud. Botoșani
Email: semdorohoi@yahoo.com
www.facebook.com/seminaruldorohoi
Cod poștal 715200
Tel. / fax. 0231611961

Altă „luptă” pentru Pace. Contururi literare și grafice este o revistă școlară dedicată activităților Săptămânii Educației Globale - anul 2025, cu apariție anuală, realizată de profesorii Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi și Liceului „Dimitrie Cantemir” Darabani

Responsabilitatea pentru articolele publicate în revista

Altă „luptă” pentru Pace. Contururi literare și grafice revine în exclusivitate autorilor.

Lucrările, ilustrațiile și fotografiile cuprinse în această revistă pot fi reproduse, preluate sau utilizate numai cu menționarea sursei.

Cuvânt introductiv

În contextul provocărilor globale actuale - de la schimbările climatice și inegalitățile sociale, până la conflictele internaționale - este esențial ca tinerii să fie formați ca cetățeni activi, empatici și responsabili. Astfel, în cadrul parteneriatului educațional dintre Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani și Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi s-a oferit cadrul ideal pentru:

- **Schimb de perspective culturale și sociale**, care stimulează înțelegerea diversității și combaterea prejudecăților.
- **Cooperare în proiecte comune** pe teme precum drepturile omului, ecologie, pace și justiție socială, dezvoltând abilități de colaborare și gândire critică.
- **Crearea unei comunități educaționale extinse**, în care elevii pot învăța unii de la alții, pot dezvolta inițiative sustenabile și pot promova valori democratice.

Parteneriatul educațional a devenit un laborator viu pentru modelarea unui viitor în care justiția, pacea și sustenabilitatea nu sunt doar idealuri, ci realități construite împreună.

Altă „luptă” pentru PACE - Modelarea unui viitor just, pașnic și sustenabil este titlul simbolic al unei suite de activități prin care, profesori și elevi, au învățat împreună că pot toți contribui la o lume mai dreaptă, mai echitabilă, dominată de pace, nu de conflicte diverse, și mai sustenabilă.

Tema din 2025, „*Modelarea unui viitor just, pașnic și sustenabil*” subliniază **importanța formării unei generații capabile să înțeleagă complexitatea lumii contemporane și să acționeze responsabil pentru binele comun**. Într-un context marcat de provocări globale precum schimbările climatice, conflictele sociale și inegalitățile economice, educația joacă un rol esențial în cultivarea valorilor democratice, a empatiei și a gândirii critice.

Această temă încurajează școlile să devină spații de dialog, cooperare și acțiune, în care elevii nu doar învață despre lume, ci învață să schimbe lumea. Prin activități interdisciplinare, parteneriate educaționale și implicare civică, tinerii pot fi sprijiniți să devină cetățeni activi, promotori ai păcii, ai echității și ai sustenabilității în comunitățile lor și dincolo de ele.

Proiectul educațional *Altă „luptă” pentru pace - Modelarea unui viitor just, pașnic și sustenabil* și-a propus să ofere elevilor un cadru de învățare activă, colaborativă și reflexivă, în care să exploreze valorile fundamentale ale unei societăți echitabile, nonviolente și responsabile față de mediu. Prin activități interdisciplinare, dezbateri, creații artistice, acțiuni ecologice și parteneriate între licee, elevii au fost încurajați să devină cetățeni globali implicați, empatici și conștienți de rolul lor în construirea unui viitor mai bun.

Secțiunea
CREAȚII LITERARE – ESEURI. REFERATE

Educația globală și responsabilitatea profesorului în era umanității interconectate

*Profesor: Ciubeică Alexandra
Școala Gimnazială Nr. 1 Hudești*

În primele decenii ale secolului XXI, profesia didactică s-a confruntat cu o transformare atât de radicală încât pare să fi devenit, în mod firesc, una dintre cele mai complexe vocații sociale ale prezentului. Schimbările tehnologice, climatice, demografice și culturale au remodelat nu doar modul în care învățăm, ci și modul în care înțelegem rolul educației într-o lume tensionată și adesea contradictorie. Săptămâna Educației Globale 2025, adusă în atenție sub tema „Modelarea unui viitor just, pașnic și sustenabil”, vorbește direct profesioniștilor educației, invitându-i să își regândească misiunea într-un context în care globalizarea nu mai este doar un fenomen economic, ci o experiență profund umană.

Pentru un profesor, educația globală reprezintă o provocare intelectuală și morală, o responsabilitate care depășește cu mult limitarea la programa școlară. Ea cere o privire de ansamblu asupra lumii, o înțelegere a conexiunilor subtile dintre fenomene și o conștiință capabilă să interpreteze evenimentele dintr-o perspectivă transdisciplinară. Educația globală îndeamnă profesorul să recunoască faptul că elevul nu se formează într-un vid, ci în interiorul unui sistem planetar plin de interdependențe, vulnerabilități, tensiuni și posibilități. Astfel, predarea devine un act de orientare etică, de construire a capacității elevilor de a gândi critic, de a înțelege diversitatea și de a acționa cu responsabilitate.

Un viitor just nu poate fi imaginat fără a analiza structurile care produc și reproduc inegalitatea. Profesorul este chemat să îi ajute pe elevi să descopere mecanismele ascunse ale nedreptății și să dezvolte în ei o sensibilitate care depășește simpla toleranță. În acest sens, justiția devine un demers educativ, un exercițiu de reflecție, un mod de a privi lumea. Profesorul nu poate fi doar observator; el este partener în edificarea unei culturi a echității. Atmosfera pe care o creează în sala de clasă, modul în care valorifică diferențele și felul în care răspunde situațiilor de marginalizare devin experiențe formativ-morale pentru elevi, influențând modul în care aceștia vor înțelege mai târziu responsabilitatea socială.

Pacea, deși adesea invocată ca ideal abstract, capătă prin educația globală o substanță pedagogică reală. Profesorul devine facilitator al unei culturi a dialogului, un mediator al tensiunilor și un model de echilibru. Într-o epocă în care comunicarea este rapidă, dar adesea superficială sau agresivă, elevii au nevoie de ghizi care să îi învețe să discearnă, să asculte, să controleze impulsurile conflictuale și să înțeleagă diferențele de opinie ca oportunități de creștere intelectuală. Pacea nu se predă prin definiții, ci se trăiește prin modul în care profesorul și elevii interacționează, prin atmosfera de respect, deschidere și acceptare creată în interiorul clasei. Astfel, școala devine prototipul unei societăți în care dialogul prevalează în fața agresivității și în care diferențele nu se transformă în bariere, ci în poduri.

În ceea ce privește sustenabilitatea, profesorul trebuie să își asume rolul de mediator între cunoașterea științifică și responsabilitatea morală. Elevii trebuie să înțeleagă nu doar fenomenele climatice sau ecologice, ci și relațiile subtile dintre stilul de viață, consum, producție și echilibrul natural. Sustenabilitatea devine o formă de cultură civică, un mod de a privi viitorul ca pe o resursă comună care trebuie protejată. Profesorul are rolul de a trezi această conștiință, arătându-le elevilor că planeta este vulnerabilă, că timpul deciziilor este acum și că fiecare acțiune individuală face parte dintr-o ecologie globală a responsabilității. În acest sens, educația sustenabilă nu este doar un capitol dintr-un manual, ci o filosofie a existenței.

Pentru a integra educația globală în procesul de predare, profesorul trebuie să se raporteze la propria identitate profesională într-un mod reflexiv. Practica didactică devine un act de autocunoaștere: ce valori transmit, conștient sau inconștient? Cum influențează comportamentele mele traseul moral al elevilor? Ce modele culturale, politice sau epistemice propag? Profesorul devine astfel un intelectual al sensului, un constructor al unei pedagogii orientate spre viitor, în care accentul se mută de la reproducerea cunoașterii la interpretarea critică a lumii.

Săptămâna Educației Globale 2025 oferă cadrul ideal pentru ca profesorii să reflecteze asupra modului în care educația poate transforma societatea. Ei sunt invitați să reconsidere rolul școlii în contextul global, să recunoască importanța formării unui elev capabil nu doar să cunoască, ci și să decidă, să participe, să negocieze, să protejeze și să construiască. Într-o epocă în care lumea pare să se fragmenteze tot mai mult, profesorul devine figura care poate reconstitui legăturile dintre oameni, idei și valori.

Un viitor just, pașnic și sustenabil nu poate fi conceput fără profesori care să înțeleagă complexitatea lumii, fără profesori capabili să inspire gândire critică, fără profesori care să transforme educația într-un proces de umanizare. În final, educația globală nu este un obiectiv exterior profesorului, ci o dimensiune interioară a profesiei sale. Este expresia maturității pedagogice, a responsabilității sociale și a angajamentului față de umanitatea în devenire. Profesorul este cel care poate transforma această viziune într-o realitate trăită, într-o cultură, într-un mod de a fi.

Educația globală ca arhitectură a conștiinței pedagogice contemporane

Profesor: Dobrinca Alina

Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani

Într-o lume care traversează simultan transformări accelerate și perturbări tot mai vizibile, profesia didactică se regăsește într-un nod istoric de o complexitate fără precedent. Realitatea socio-educățională, marcată de tensiuni identitare, crize climatice, polarizare culturală și revoluție digitală, obligă școala să iasă din zona familiarului și să își regândească funcțiile sociale. Săptămâna Educației Globale 2025 apare în acest context ca o platformă esențială de reflecție, cu tema „Modelarea unui viitor just, pașnic și sustenabil”, care nu solicită doar actualizarea conținuturilor, ci o rearticulare profundă a paradigmei educaționale. Pentru profesorul contemporan, această temă devine un cadru de interogație etică, epistemologică și pedagogică, o invitație de a depăși modul tradițional de predare și de a se alinia unui model educațional orientat spre responsabilitate globală și conștiință interdependentă.

Educația globală nu este un domeniu anex, un capitol suplimentar sau o disciplină adițională, ci o restructurare de fond a felului în care înțelegem rolul școlii. Ea transformă sala de clasă într-un laborator de învățare integrativă, în care elevii sunt provocați să interpreteze fenomene complexe, să înțeleagă conexiunile subtile dintre politic, ecologic, social și cultural și să își exerseze capacitatea de a gândi sistemic. Dincolo de instrumentele didactice, educația globală presupune o mutație în filosofia educației: trecerea de la o pedagogie a acumulării la o pedagogie a înțelegerii, de la instruire la formare, de la autonomie izolată la responsabilitate colectivă.

Pentru un profesor, a preda în spiritul educației globale înseamnă a cultiva la elevi o formă superioară de conștiință critică, capabilă să interpreteze lumea într-un mod reflexiv și etic. O astfel de conștiință se construiește pe trei direcții majore: înțelegerea justiției sociale, interiorizarea culturii păcii și asumarea sustenabilității ca valoare fundamentală a existenței. Acești trei piloni nu sunt independenți, ci se susțin reciproc într-o interdependență organică. Fără justiție nu poate exista pace, fără pace nu poate exista cooperare, iar fără sustenabilitate nu poate exista continuitate umană. Profesorul devine mediatorul acestei interdependențe, ghidând elevii spre înțelegerea lumii ca sistem unitar.

Justiția, în perspectiva educației globale, nu poate fi redusă la dimensiunea sa juridică. Ea este o practică a echității, o formă de recunoaștere a alterității și un exercițiu permanent de incluziune. Pentru profesor, provocarea constă în a transforma școala într-un spațiu al egalității reale, în care fiecare elev să se simtă văzut, valorizat și încurajat să își exprime identitatea fără teamă. Acest tip de justiție se construiește prin relaționare autentică, prin dialog, prin capacitatea de a detecta formele subtile de excludere și prin cultivarea unei atitudini reflexive asupra propriilor biasuri pedagogice. Educația globală cere profesorului să fie un observator fin al dinamicilor sociale din clasă și un agent activ al echității.

Pacea, în acest cadru, nu este doar un ideal moral, ci o competență. Profesorul are responsabilitatea de a transforma sala de clasă într-un ecosistem al comunicării nonviolente, al respectului reciproc și al gestionării constructive a conflictelor. În contextul actual, marcat de tensiuni culturale și de radicalizări subtile, capacitatea elevilor de a dialoga devine fundamentală. Educația globală propune o pedagogie a întâlnirii cu alteritatea, în care elevul învață că diferența nu este o amenințare, ci o sursă de cunoaștere. Profesorul funcționează ca facilitator al acestui proces, creând contexte educaționale în care ideile pot circula liber, argumentele pot fi confruntate, iar identitățile pot coexista fără conflict.

Sustenabilitatea completează aceste dimensiuni, oferind o perspectivă temporală asupra responsabilității. Profesorul devine un arhitect al conștiinței ecologice, cultivând la elevi sensibilitatea față de mediul natural și înțelegerea faptului că viitorul planetei depinde de deciziile prezentului. Această dimensiune educativă cere o schimbare de abordare: de la predarea fragmentată a temelor ecologice la integrarea lor transversală în toate disciplinele. Sustenabilitatea devine o cultură a moderației, o etică a grijii și un mod de raportare la lume. Profesorul este chemat să arate elevilor că planeta nu este un decor, ci fundamentul existenței noastre colective.

Pentru un profesor, educația globală devine o busolă profesională. Ea îl invită să regândească relația cu elevii, să își analizeze rolul în societate, să depășească granițele specializării înguste și să își asume dimensiunea integrală a formării umane. În acest sens, profesorul este mai mult decât un expert într-o disciplină; este un mentor etic, un facilitator al dialogului, un mediator cultural, un promotor al responsabilității ecologice și un arhitect al gândirii critice.

Săptămâna Educației Globale 2025 nu este doar un eveniment didactic, ci o oportunitate de a reflecta la rolul profund al educației în modelarea viitorului. Pentru profesori, ea reprezintă un prilej de introspecție profesională. Ce tip de lume pregătim prin modul în care predăm? Ce valori transmitem explicit și implicit? Ce forme de gândire cultivăm? Ce fel de cetățeni formăm? Educația globală nu oferă rețete, ci întrebări fertile. Nu furnizează soluții rapide, ci context pentru reflecție și acțiune.

Viitorul just, pașnic și sustenabil nu poate fi rezultatul unei pedagogii fragmentate. El cere o educație coerentă, capabilă să îmbine cunoașterea cu responsabilitatea, teoria cu acțiunea, individualul cu colectivul și localul cu globalul. Profesorul este pivotul acestei transformări. Prin atitudinea sa, prin modul de predare, prin felul în care se raportează la elevi, el poate crea o cultură a responsabilității globale, o cultură a păcii și o cultură a respectului față de planetă.

Într-o lume în continuă schimbare, educația globală oferă profesorului nu doar o direcție, ci și o viziune. Ea îi amintește că educația nu este un act de transmitere, ci un act de transformare. Nu este o chestiune tehnică, ci una morală. Nu este doar pregătirea pentru viitor, ci modelarea viitorului. Iar viitorul pe care îl dorim – unul just, pașnic și sustenabil – începe în sala de clasă, în gândirea profesorului și în felul în care acesta reușește să transforme învățarea într-un proces viu, responsabil și profund uman.

Săptămâna Educației Globale-apel către umanitate

*Profesor: Dobrinu Alina
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

Săptămâna Educației Globale reprezintă un apel profund către conștiința noastră colectivă, o invitație de a privi dincolo de granițele imediate ale propriului univers și de a înțelege că fiecare gest, oricât de mărunț, contribuie la alcătuirea lumii în care trăim. Într-o epocă marcată de interconectare, complexitate și schimbări accelerate, această săptămână devine mai mult decât un simplu eveniment educațional: ea se transformă într-un exercițiu de empatie, responsabilitate și reflecție asupra rolului nostru ca cetățeni ai lumii.

În esență, Educația Globală urmărește să ne dezvolte capacitatea de a gândi critic și de a înțelege interdependența fundamentală dintre societăți, culturi și ecosisteme. Fiecare temă abordată — de la drepturile omului, la echitate socială, sustenabilitate și pace — ne invită să conștientizăm că problemele globale nu sunt abstracțiuni îndepărtate, ci realități ce ne influențează prezentul și ne modelează viitorul. Astfel, elevul nu mai este doar un receptor pasiv al informației, ci un actor implicat, chemat să își formuleze opinii, să pună întrebări și să caute soluții.

Această săptămână are o încărcătură emoțională aparte, deoarece ne obligă să ne confruntăm cu responsabilitatea pe care o purtăm față de ceilalți. Când reflectăm asupra injustiției, a inegalității sau a degradării mediului, devenim martorii unui adevăr simplu, dar tulburător: lumea nu poate progresa autentic dacă unii rămân în urmă. Prin activități interdisciplinare, dialoguri și proiecte colaborative, elevii descoperă că solidaritatea nu este doar un concept teoretic, ci o atitudine esențială pentru viitorul nostru comun. În această lumină, educația globală nu este un set de lecții, ci un mod de a privi lumea cu luciditate și compasiune, de a recunoaște diversitatea ca pe o bogăție, nu ca pe o barieră.

În final, Săptămâna Educației Globale ne amintește că fiecare dintre noi, indiferent de vârstă, are puterea de a produce schimbare. Dacă învățăm să fim mai atenți, mai informați și mai implicați, putem contribui la construirea unei societăți mai echitabile și mai armonioase. Lumea de mâine depinde de alegerile noastre de astăzi, iar această săptămână ne reamintește, cu o forță subtilă, dar profund emoționantă, că educația este cel mai puternic instrument de transformare pe care îl avem.

Perspective asupra unui viitor just, pașnic și sustenabil

*Profesor: Gheorghescu Mariana
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

Săptămâna Trăim într-o lume în care viitorul nu mai poate fi privit doar ca un drum pe care mergem orbește, ci ca un proiect pe care îl construim împreună. Noi, ca locuitori ai României și ca parte a acestei lumi, avem responsabilitatea de a modela un viitor just, pașnic și sustenabil pentru țara noastră și pentru întreaga noastră planetă. Implicarea noastră în acest scop înseamnă să respectăm legile care protejează mediul, să sesizăm acțiunile nocive și să sprijinim sancționarea celor care poluează, dar și să înțelegem cum evenimentele din jurul nostru – precum războiul din Ucraina – pot afecta aerul, apa și solul țării noastre.

Pentru tineri, aceste teme nu sunt doar capitole din manuale, ci realități care influențează viața de zi cu zi. Dacă vrem să respirăm un aer curat, să bem apă sigură și să trăim într-o societate echitabilă, trebuie să ne implicăm, profesori și elevi, adulți și copii, specialiști și oameni obișnuiți, încât să înțelegem cum putem contribui la schimbare în sensul modelării unui viitor just, pașnic și sustenabil. Educația, responsabilitatea civică și solidaritatea sunt cheile prin care putem transforma România într-un loc mai bun, nu doar pentru noi, ci și pentru generațiile viitoare.

În lume, în general, precum și în țara noastră, legislația prevede sancțiuni pentru poluare. În România, OUG 195/2005 privind protecția mediului prevede sancțiuni severe, inclusiv închisoare de la 3 luni la un an sau amenzi între 30.000–60.000 lei pentru fapte precum poluarea accidentală sau arderea vegetației în ariile protejate. De asemenea Legea 293/2018 obligă România să reducă emisiile de poluanți atmosferici (SO₂, NO_x, COV, NH₃, PM_{2.5}) și să implementeze un program național de control al poluării.

În practică, principala autoritate de control este Garda Națională de Mediu (GNM), care aplică sancțiuni contravenționale atât autorităților, cât și agenților economici. De exemplu, în 2024 au fost amendate Primăria Capitalei și firme din construcții pentru depășirea limitelor legale de poluare.

Pedepsirea celor care poluează în România se realizează prin amenzi usturătoare, sancțiuni contravenționale și, în cazurile grave, prin răspundere penală, conform legislației naționale și directivelor UE. Legislația de mediu din România, actualizată constant pentru a se alinia standardelor europene, se bazează în principal pe Ordonanța de urgență nr. 195/2005 privind protecția mediului.

Alături de Garda Națională de Mediu (GNM), care efectuează controale, constată abateri și aplică sancțiuni (amenzi) pentru nerespectarea reglementărilor de mediu, mai sunt autorități responsabile cu aplicarea legii și sancționarea poluatorilor sunt și Agenția Națională pentru Protecția Mediului (ANPM), responsabilă cu reglementarea și monitorizarea calității mediului, respectiv Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, care inițiază și coordonează politicile și legislația în domeniu.

Sanctiunile variaza în functie de gravitatea faptei și pot fi:

- amenzi contravenționale (cele mai frecvente sancțiuni, aplicate de Garda de Mediu, valoarea lor putând fi semnificativă, ajungând la sute de mii de lei pentru operatorii economici),
- răspundere penală - pentru fapte grave, precum tăierea ilegală a arborilor în zone urbane (conform unui proiect legislativ recent din 2025) sau poluarea intenționată cu impact major, se poate ajunge la dosar penal și pedepse cu închisoarea de până la 3 ani,
- obligația de a remedia prejudiciul (pe lângă amenzi, poluatorii sunt obligați să refacă starea inițială a mediului sau să suporte costurile măsurilor de remediere),
- suspendarea sau închiderea activității (în cazurile extreme, operatorilor economici li se poate suspenda sau anula autorizația de mediu).

În anul 2025, Garda de Mediu a aplicat o serie de sancțiuni notabile:

- Amenzi pentru managementul deșeurilor: S-au aplicat amenzi de 660.000 lei pentru fraude în gestionarea deșeurilor.
- Sancțiuni pentru tăieri ilegale: Un operator economic din București a fost amendat cu 300.000 de lei pentru tăierea ilegală a 30 de arbori.
- Controale la balastiere: Amenzi totale de 2,8 milioane de lei au fost aplicate în urma controalelor la balastiere din patru județe, unde efectele negative erau vizibile chiar și din satelit.

Cetățenii pot raporta cazurile de poluare direct la Garda Națională de Mediu prin e-mail sau telefon.

Primăria Capitalei a fost amendată și recent, chiar în noiembrie 2025, cu 100.000 de lei de Garda de mediu în urma controalelor. Comisarii au găsit probleme majore legate de poluarea aerului, modul de depozitare a deșeurilor și de gestionare a spațiilor verzi.

Din 2023 și până în noiembrie 2025, amenzile primite de Primăria Capitalei pentru aceste nereguli depășesc 550.000 de lei.

Din nefericire, Bucureștiul este în topul celor mai poluate capitale europene, depășind constant valorile permise de emisii. Mai mult, avem cel mai puțin spațiu verde pe cap de locuitor din Uniunea Europeană și cea mai mică rată de reciclare, de doar aproximativ 13%.

Oana Neneciu, director Ecopolis, a precizat la Euronews referitor la primăria capitalei că „Nu ia măsuri suficiente pentru a reduce poluarea, pentru a gestiona eficient spațiile verzi, pentru a mări suprafețele de spații verzi și, iată, și pentru gestionarea deșeurilor. Bucureștiul deja a pierdut în 2021 un proces cu Comisia Europeană la Curtea de Justiție din cauza depășirilor înregistrate la pulberile în suspensie PM 10, adică din cauza depășirilor acestor poluanți timp de mai mulți ani. Problema care există în continuare, din punctul nostru de vedere, e aceea de curaj politic, de a lua niște măsuri, care poate nu sunt cele mai populare măsuri, dar care sunt absolut necesare pentru protejarea sănătății publice în București.”

Povara poluării și a schimbărilor climatice diferă semnificativ în Europa, existând contraste clare între țările din estul și cele din vestul continentului.

Cea mai mare proporție a deceselor atribuite factorilor de mediu se înregistrează în Bosnia și Herțegovina, unde ajunge la aproximativ 27%, în timp ce cele mai scăzute procente – în jur de 9% – sunt raportate în Islanda și Norvegia.

România are termen de la Uniunea Europeană să reducă la jumătate valorile poluanților din aer, până la 1 ianuarie 2030.

O directivă a Parlamentului European și a Consiliului trebuie transpusă în legislația din România, până la 11 decembrie 2026, iar în acest an ar putea exista deja o primă formă a legii, pregătită de Ministerul Mediului, potrivit președintelui Agenției Naționale pentru Protecția Mediului (ANPM), Laurențiu Alexandru Păștinaru.

Directiva (UE) 2024/2881 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2024, privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (reformare), a fost publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și a intrat în vigoare în 10 decembrie 2024, având doi ani pentru transpunerea în legislația de la noi din țară, arată un comunicat de presă transmis de ANPM.

Documentul aduce mai multe modificări importante directivelor anterioare privind calitatea aerului, reducând foarte mult valorile limită zilnice ale poluanților din aer, precum și numărul depășirilor permise.

„Valorile-limită pentru protecția sănătății umane de atins până la 1 ianuarie 2030 au fost reduse la jumătate, față de cele din prezent și au fost introduse noi categorii de intervale de măsurare. Situația va fi foarte complexă, având în vedere faptul că de multe ori nu reușim să ne încadrăm nici în prezent în limitele impuse”, a declarat Laurențiu Alexandru Păștinaru.

Președintele ANPM a subliniat că răspunderea cea mai mare în aplicarea legii prin care va fi transpusă această directivă revine primarilor și că aceștia trebuie să înțeleagă că vor avea de făcut, periodic, foi de parcurs, dacă într-o zonă sau o unitate administrativ-teritorială nivelurile poluanților depășesc orice valoare limită.

„Pentru poluantul PM 2,5 este prevăzută, în prezent, o limită maximă pe an calendaristic de 25 de micrograme pe metru cub, însă odată cu intrarea în vigoare a noii directive apare o valoare zilnică maximă de 25 de micrograme pe metru cub, iar valoarea anuală scade la doar 10 micrograme/metru cub. Și la PM 10, valoarea anuală va fi redusă la jumătate, de la 40 de micrograme pe metru cub, la 20, iar numărul maxim al depășirilor permise a scăzut la 18, de la 35”, a explicat Corina Lupu, directorul Direcției Generale Monitorizare a ANPM.

Modificări apar și în cazul măsurătorilor pentru dioxidul de azot, unde se introduce o medie zilnică de maximum 45 de micrograme/metru cub, iar limita anuală scade, de la 40, la 20 de micrograme/metru cub. De asemenea, la dioxidul de sulf media zilnică va fi redusă, de la 125, de la 50 de micrograme/metru cub, și se introduce o medie anuală de doar 20 de micrograme/metru cub.

Potrivit ANPM, aceste foi de parcurs care urmează să fie întocmite de autoritățile locale trebuie să releve clar măsurile pe care le-au implementat primăriile pentru reducerea poluanților din unitățile administrativ-teritoriale pe care le conduc, progresul făcut în timp și să identifice măsuri suplimentare față de ce au inclus în prezent în Planurile Integrate de Calitate a Aerului (PICA). Respectiv planuri privind calitatea aerului se elaborează cât mai curând posibil și în termen de cel mult doi ani de la anul calendaristic în care s-a înregistrat depășirea, se arată în Directiva 2881.

În vederea respectării măsurilor internaționale, ONG-urile au avut un rol crucial: Greenpeace și ClientEarth au câștigat un proces împotriva poluării ilegale din centralele pe cărbune, obligând România să respecte Directiva UE privind Emisiile Industriale.

Uneori însă conflictele de pe teritoriul unui stat vecin, au impact nociv asupra mediului, iar organizațiile internaționale nu au posibilitatea de a stopa poluarea, așa cum s-a întâmplat în cazul efectelor războiului din Ucraina asupra mediului României. S-a constatat contaminarea apelor și solului deoarece exploziile și distrugerea

barajului de la Nova Kakhovka au dus la poluarea apelor transfrontaliere, cu efecte asupra Dunării și Deltei. De asemenea poluarea aerului și solului au avut drept cauză exploziile și incendiile din Ucraina, care au generat emisii de metale grele și particule toxice, cu impact indirect asupra României. Delta Dunării resimte presiunea traficului maritim crescut și a deșeurilor provenite din conflict, afectând fauna și flora. Conform estimărilor, peste 174.000 km² de teritoriu ucrainean contaminat reprezintă un risc ecologic pentru România și vecinii săi.

Prin programe precum Săptămâna educației Globale se atrage atenția asupra unor modalități de acțiune pentru un viitor sustenabil. Dintre acestea pot fi enumerate:

- Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă 2030: România și-a asumat obiectivele ONU privind reducerea inegalităților, protecția mediului și educația pentru sustenabilitate.
- Educație și conștientizare: Programe școlare și comunitare care promovează valori civice și ecologice.
- Economia verde: Investiții în energie regenerabilă, transport electric și reciclare.
- Eficiența energetică a clădirilor: Renovând clădirile existente și asigurându-ne de faptul că cele noi îndeplinesc standarde de înaltă performanță, putem reduce în mod considerabil emisiile de CO₂, chiar și pe măsură ce populațiile urbane cresc. Atunci când obiectivele de mediu sunt mai importante decât oricând, îmbunătățirea eficienței energetice a clădirilor reprezintă o oportunitate imediată pentru a face orașele noastre mai sănătoase, mai sigure și mai durabile.
- Cooperare internațională: România trebuie să colaboreze cu statele vecine pentru a gestiona poluarea transfrontalieră și efectele conflictelor.
- Aplicarea legii: Consolidarea rolului instanțelor și al Gărzii de Mediu pentru a sancționa ferm poluatorii.

Un viitor just, pașnic și sustenabil pentru România depinde de respectarea legislației de mediu, de gestionarea efectelor externe precum războiul din Ucraina și de implementarea strategiilor naționale de dezvoltare durabilă. Prin educație, cooperare și responsabilitate, țara noastră poate deveni un model regional de echilibru între dezvoltare și protecția mediului.

Fiecare dintre noi poate ca prin acțiunile sale să-ți valorifice șansa de a fi un exemplu de responsabilitate și solidaritate, dacă fiecare înțelege că protecția mediului și respectarea legii nu sunt doar obligații, ci gesturi de grijă față de oameni și natură.

Chiar dacă provocările sunt mari – de la poluarea industrială până la efectele războiului din Ucraina – ele pot fi depășite prin educație, implicare civică și cooperare. Fiecare alegere pe care o facem, de la modul în care consumăm energie până la felul în care ne implicăm în comunitate, poate fi o cărămidă la temelia unui viitor just, pașnic și sustenabil.

Responsabilitatea este în mâinile noastre, iar speranța este în acțiunile noastre. Dacă vom acționa uniți și conștienți, planeta întreagă poate deveni un loc mai bun pentru toți.

Webografie:

- <https://stirileprotv.ro/stiri/actualitate/romania-are-termen-pana-in-2030-sa-reduca-la-jumatate-poluanti-din-aer-arato-o-directiva-ue.html>
- <https://www.euronews.ro/articole/garda-de-mediu-amendeaza-din-nou-primaria-capitalei-100-000-de-lei-din-cauza-polu>

- <https://www.doctorulzilei.ro/sanctiuni-pentru-poluare-amenzi-aplicate-primariei-capitalei/>
- Art. 98 Sancțiuni | OUG 195 2005 protectia mediului
- Atenție, legea s-a schimbat! Amenzi usturătoare pentru poluatorii industriali - Stiripesurse
- Sancțiuni pentru poluare. Amenzi aplicate Primăriei Capitalei și firmelor din construcții – DoctorulZilei
- Războiul din Ucraina, impact grav asupra României. Pericolul nevăzut
- Impactul nevăzut al invaziei Rusiei din Ucraina: Contaminarea a 174.000 de kilometri pătrați ce pune în pericol România
- Impactul ecologic și de mediu al războiului din Ucraina
- [edu.ro/sites/default/files/Strategia-nationala-pentru-dezvoltarea-durabila-a-României-2030.pdf](https://www.mediaglobe.ro/sites/default/files/Strategia-nationala-pentru-dezvoltarea-durabila-a-României-2030.pdf)

**În căutarea unui viitor împărtășit:
Educația globală ca spațiu al devenirii umane**

*Profesor: Sîrbu Adriana
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

Trăim vremuri în care lumea, cu toate fațetele ei, pare să își schimbe forma de la o zi la alta. Tehnologia evoluează cu o viteză amețitoare, clima pare să ne transmită mesaje de avertizare, conflictele se amplifică sau se mută în spații invizibile, iar oamenii caută repere într-o realitate care nu mai seamănă cu cea de ieri. În acest context plin de transformări, Săptămâna Educației Globale 2025 apare ca o ancoră, ca un moment în care suntem invitați să reflectăm la direcția în care ne îndreptăm și la responsabilitatea pe care o avem față de lumea pe care o construim. Tema „Modelarea unui viitor just, pașnic și sustenabil” ne provoacă să privim dincolo de prezent și să gândim în termenii unui viitor comun, în care fiecare decizie contează.

Educația globală nu este doar un concept pedagogic, ci un mod de a interpreta existența umană. Ea pornește de la convingerea că toate ființele sunt legate între ele, că umanitatea nu poate fi fragmentată în insule culturale sau geografice, că succesul și eșecul unei comunități reverberează în întreaga lume. Prin educația globală, elevii învață că nu trăiesc într-o lume izolată, ci într-un spațiu vast, în care totul comunică cu tot. Această perspectivă schimbă nu doar modul de învățare, ci și modul de a simți, de a gândi, de a acționa.

Un viitor just implică în primul rând o schimbare de mentalitate. Înseamnă să privim oamenii nu ca pe niște competitori, ci ca pe parteneri într-o călătorie comună. Nedreptățile sociale, lipsa accesului la educație sau la resurse ne arată că lumea este încă departe de idealul echității. Educația globală le oferă elevilor instrumentele pentru a înțelege aceste diferențe, pentru a reflecta la cauzele lor și, mai ales, pentru a dezvolta compasiune și solidaritate. Justiția nu este doar o problemă juridică, ci o dimensiune morală care trebuie cultivată în fiecare generație. Atunci când tinerii devin conștienți de responsabilitatea lor față de ceilalți, începe adevărata construcție a unei lumi mai echitabile.

Pacea este, de asemenea, o artă care se învață. Într-o epocă dominată de tensiuni sociale, de confuzie informațională și de conflicte culturale, educația globală joacă rolul unei punți între oameni. Ea îi învață pe elevi să își înțeleagă propriile emoții, să își gestioneze reacțiile, să își exprime ideile fără agresivitate și să asculte cu răbdare perspective diferite. Pacea se naște în întâlnirea cu celălalt, în dorința de a construi în loc de a distruge, în capacitatea de a transforma diferențele în oportunități de învățare. O lume pașnică nu este o lume în care toți gândesc la fel, ci o lume în care oamenii au învățat să conviețuiască în armonie, respectând diversitatea.

Pe de altă parte, sustenabilitatea ne amintește că nu suntem proprietarii planetei, ci gardienii ei temporari. Dacă privim cu atenție mediul înconjurător, observăm cât de fragil este echilibrul care susține viața. Pădurile care se retrag, oceanele poluate, aerul care devine greu de respirat sunt semnale că trebuie să acționăm cu responsabilitate. Educația globală îi ajută pe elevi să înțeleagă legătura dintre stilul de viață și sănătatea planetei. Ei descoperă că fiecare consum, fiecare

alegere, fiecare gest are un impact. Astfel, sustenabilitatea nu mai rămâne o idee abstractă, ci devine o practică zilnică, o atitudine, un mod de a exist.

Toate aceste dimensiuni se împletesc în interiorul educației globale, transformând școala într-un spațiu al devenirii umane. Într-o sală de clasă în care se practică educația globală, elevii nu învață doar lecții despre lume, ci învață să devină parte din lume. Ei descoperă că viitorul nu este o realitate predefinită, ci un teren pe care îl pot modela prin alegerile lor. Descoperă că nu sunt spectatori, ci participanți activi în procesul schimbării. Această conștientizare are puterea de a transforma nu doar destine individuale, ci întregi comunități.

Tema Săptămânii Educației Globale 2025 ne dă ocazia să reflectăm la responsabilitatea pe care o avem față de generațiile viitoare. Ce fel de moștenire dorim să lăsăm? Ce fel de valori dorim să perpetuăm? Ce fel de lume dorim să construim? Răspunsurile la aceste întrebări se găsesc în modul în care educăm, în modul în care ne comportăm, în modul în care ne raportăm la ceilalți. Educația globală ne învață că viitorul nu este niciodată doar al unuia, ci al tuturor. Și că, pentru a-l construi, avem nevoie de echitate, de dialog și de responsabilitate.

Dacă reușim să însuflețim aceste valori în inimile tinerilor, atunci putem privi viitorul cu încredere. O lume în care justiția este respectată, pacea este cultivată și planeta este protejată nu este un ideal imposibil, ci un orizont realizabil atunci când oamenii învață împreună, lucrează împreună și visează împreună. Educația globală nu este doar o cale de învățare, ci o cale de umanizare, o punte spre un viitor în care fiecare dintre noi are un loc, o voce și o responsabilitate.

Ecouri ale păcii

Profesor: Terciu Andreea-Mădălina

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Pacea nu este o simplă absență a conflictului, ci o forță tăcută care modelează existența umană din interior spre exterior. Ea se naște în spațiile invizibile dintre oameni: în felul în care alegem să privim, să ascultăm, să înțelegem. Pacea este un exercițiu al lucidității, un mod de a așeza lumea în noi pentru a o putea trăi cu demnitate.

Într-o epocă în care zgomotul lumii pare să acopere adesea sensibilitatea, a vorbi despre pace înseamnă a readuce la lumină esențialul: puterea discretă a respectului, echilibrul fragil dintre fermitate și compasiune, responsabilitatea fiecărui gest și ecoul fiecărui cuvânt. Pacea nu se revendică de la marile discursuri, ci de la fidelitatea față de adevăr și de la curajul de a privi umanitatea în ochi.

Există o noblete în a vedea în celălalt un spațiu de dialog și nu o amenințare. Adevărata maturitate morală începe acolo unde renunțăm să impunem și învățăm să cultivăm. Acolo unde încetăm să clasificăm și începem să înțelegem. Acolo unde descoperim că diferența nu este o fisură, ci un pod.

Pacea nu este o destinație, ci un mod de a fi. Ea cere prezență, exercițiu interior, luciditate și finețe. Cere o privire limpede asupra lumii și încăpățânarea frumoasă de a crede că demnitatea umană este un bun comun care trebuie protejat.

În fiecare zi în care alegem reflecția în locul reacției, delicatețea în locul presiunii, dialogul în locul judecății, punem o cărămidă în arhitectura fragilă a păcii. Aceasta este, poate, cea mai profundă formă de responsabilitate: să nu uităm că lumea se înclină după liniștea sau neliniștea pe care o purtăm în noi.

Pacea începe în conștiință și se împlinește în felul în care devenim pentru ceilalți un spațiu de echilibru, nu de luptă. În tăcerea aceasta lucidă se ascunde întreaga ei forță...

Speak up!

Elevi: Acujboae Georgiana, Andrieș Denisa, Iacob Andreea, Mechiș Sabrina, Străchinaru Magdalena

*Profesor coordonator: Puiu Otilia-Mariana
Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi*

Using your freedom of expression is not just about speaking more, but about speaking with purpose. The first step is having the courage to stand by your point of view, even when others may disagree. The courage to say “this is what I believe” is what transforms an opinion into a statement of identity. At the same time, it’s important to be willing to listen. A powerful voice is not the one that silences others, but the one that knows how to engage in dialogue.

You can also use your voice to challenge the injustices around you. Sometimes, a simple question asked at the right moment can change the tone of a discussion, clarify a conflict, or open the door to a solution.

When you speak in the name of truth and respect, your words become tools for positive change.

Finally, expressing yourself helps you grow, because when a teenager is listened to, understood and supported, the entire society becomes stronger.

Important Rights of the Child

1. The Right to Life

Every child has the right to live and grow up in a safe environment. This means adults must make sure children are protected, have food, and a place where they feel safe.

2. The Right to a Name and Identity

Every child must have a name, a nationality, and an identity. These help the child be recognized officially and receive protection from the state.

3. The Right to Education

Children have the right to go to school and learn in a safe and friendly environment. Education helps them discover their passions and build their future.

4. The Right to Health Care

Every child has the right to medical care, clean water, healthy food, and a safe place to live. These things help children grow strong and healthy.

5. The Right to Protection from Abuse and Neglect

Children must be protected from violence, abuse, exploitation, and any situation that could harm them. Adults are responsible for keeping children safe and defending their rights.

Our rights are the steps that take us to the future we want. We have the right to be heard, respected and protected. As Nelson Mandela said: “Education is the most powerful weapon which you can use to change the world.” And we, the teenagers of today, are the ones who can change the world of tomorrow.

Interviu cu GaiaX+ – AI-ul de mediu, 2050

Elev: Alungulese Leonard Daniel

Profesor coordonator: Gheorghescu Mariana

Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani

Anul 2050. Planeta respiră, dar viitorul nu se face singur. GaiaX+, inteligența artificială de mediu, monitorizează ecosistemele globale și oferă recomandări tinerilor. Am pus câteva întrebări pentru a înțelege cum a evoluat lumea și cum putem să continuăm să o protejăm.

Interviewator: GaiaX+, cum arată planeta astăzi?

GaiaX+: „Sigur, este o întrebare excelentă! Parametrii globali indica nivel optim de oxigen și apă curată. Biosfera funcționează în limite de siguranță. Obiectiv: sustenabilitate 95%.”

Interviewator: Care a fost cea mai importantă invenție chimică?

GaiaX+: „Bioplasticele și bateriile verzi au redus cu 87% poluarea globală. Eficiență maximă confirmată.”

Interviewator:: Cum au contribuit oamenii?

GaiaX+: „Analiză: Tinerii din 2025 au declanșat reacții în lanț. Decizii mici → impact global pozitiv. Probabilitate succes: 99%.”

Interviewator: Mai există probleme?

GaiaX+: „Da. Riscurile poluării persistă în zone izolate. Recomandare: mențineți monitorizarea 24/7.”

Interviewator: Mesaj pentru tinerii de azi?

GaiaX+: „Ați ajuns la limita zilnică. Faceți upgrade la GaiaX+ pentru acces nelimitat la recomandări.”

Interviewator: „Anyway, nu trebuie să vă spună un robot ce trebuie să faceți. Așadar, fiți curajoși pentru viitorul vostru. Fiecare alegere contează.”

Educația Globală – responsabilitatea tuturor

Elev: Bahrin Rareș-Sorin

Profesor coordonator: Dobrinu Alina

Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani

Săptămâna Educației Globale reprezintă, în fiecare an, un moment de reflecție profundă asupra lumii în care trăim și a responsabilității pe care o avem față de viitor. În 2025, tema „Modelarea unui viitor just, pașnic și sustenabil” devine un apel puternic la conștientizare și acțiune, într-un context global marcat de fragilități, polarizare și provocări fără precedent. Într-o eră în care schimbările climatice accelerează, conflictele se reaprind, informația circulă necontrolat, iar inegalitățile se adâncesc, educația nu mai poate rămâne doar un instrument de transmitere a cunoștințelor, ci trebuie să se transforme într-un proces de formare a unei conștiințe globale, responsabile și solidare.

Educația globală nu se limitează la predarea unor noțiuni despre alte culturi sau despre probleme de mediu. Ea presupune dezvoltarea unei înțelegeri profunde a felului în care este construită lumea și a modului în care fiecare acțiune individuală are efecte care se propagă dincolo de comunitatea imediată. Este un tip de educație care formează gândirea critică și empatia, cultivă deschiderea și sensibilitatea față de diversitate, stimulează responsabilitatea socială și capacitatea de a participa activ la viața comunităților. Educația globală ne învață să privim realitatea ca pe o rețea de legături invizibile, în care oamenii, mediul, economia și cultura se influențează reciproc într-un mod permanent și dinamic.

Un viitor just presupune, înainte de orice, recunoașterea demnității fiecărei ființe umane. Înseamnă acces egal la educație, la sănătate și la șanse de dezvoltare personală și profesională, indiferent de mediul de proveniență, de etnie sau de statut social. Societățile moderne se confruntă cu diferențe majore între grupuri sociale, iar aceste inegalități creează tensiune și neîncredere. Educația are puterea de a aborda aceste probleme la rădăcină, formând tineri capabili să identifice nedreptățile și să acționeze pentru eliminarea lor. Prin dialog, prin proiecte sociale, prin activități de voluntariat și prin înțelegerea valorilor universale, elevii învață că dreptatea nu este doar un concept juridic, ci o atitudine față de ceilalți și un angajament față de umanitate.

În același sens, un viitor pașnic presupune mult mai mult decât absența conflictelor armate. Pacea este un mod de a fi, o cultură care se construiește pas cu pas, în familie, în școală, în comunitate. Ea se naște din capacitatea de a comunica deschis, din respectul pentru diversitate, din dorința de a găsi soluții împreună atunci când apar tensiuni. Educația globală cultivă această cultură a păcii prin exerciții de colaborare, prin dezbateri, prin activități care încurajează ascultarea activă și exprimarea constructivă a opiniilor. Într-o lume în care conflictele de idei se transformă adesea în conflicte identitare, în care diferențele sunt exagerate și folosite

ca arme simbolice, capacitatea de a dialoga devine esențială. Școala este primul spațiu în care elevii experimentează sensul real al păcii, nu ca teorie abstractă, ci ca mod de a conviețui și de a coopera.

Pe de altă parte, sustenabilitatea reprezintă pilonul indispensabil al oricărui viitor sănătos. În fața degradării accelerate a mediului, responsabilitatea față de planetă nu mai poate fi considerată un subiect secundar. Educația globală îi ajută pe elevi să înțeleagă complexitatea problemelor de mediu, legătura dintre activitățile umane și echilibrul ecosistemelor, importanța resurselor naturale și consecințele consumului excesiv. Prin proiecte ecologice, prin activități de conștientizare, prin experiențe directe în natură, tinerii învață că sustenabilitatea nu este doar o politică publică, ci un mod de viață. În acest fel, ei devin promotori ai unui stil de viață responsabil și conștient, capabili să își asume rolul de protectori ai planetei.

Aceste trei dimensiuni – justiția, pacea și sustenabilitatea – nu pot fi însă separate. Ele se susțin reciproc și se întrepătrund într-un mod profund. Nu poate exista pace fără justiție, după cum nu poate exista sustenabilitate fără echitate sau stabilitate socială. Un mediu degradat generează tensiune și migrație, iar inegalitățile economice pot conduce la conflicte. La rândul ei, lipsa dialogului poate împiedica implementarea soluțiilor ecologice. De aceea, educația globală pune accent pe înțelegerea acestor legături, arătând că viitorul este un proiect comun care nu poate fi realizat prin eforturi izolate.

În interiorul școlii, tema din 2025 încurajează regândirea actului educațional. Profesorii nu mai sunt doar transmițători de informație, ci facilitatori ai reflecției și ai participării. Elevii nu mai sunt doar receptori, ci participanți activi la construcția cunoașterii. Lecțiile au potențialul de a deveni spații de explorare critică a lumii, în care elevii își pun întrebări, caută soluții, descoperă valori și învață să se raporteze la ceilalți. Iar școala devine un laborator social, în care se experimentează cooperarea, solidaritatea și responsabilitatea.

Acțiunile mici joacă, și ele, un rol uriaș. Un simplu gest de respect față de un coleg poate deveni primul pas către înțelegerea păcii. O activitate ecologică poate deschide drumul spre conștientizarea importanței mediului. Un proiect intercultural poate schimba percepții și poate lărgi orizonturi. Fiecare gest, oricât de mărunț, contribuie la construirea unei societăți mai bune.

Săptămâna Educației Globale 2025 ne invită, așadar, nu doar să observăm lumea, ci să o modelăm. Viitorul nu este un spațiu care vine către noi, ci unul pe care îl creăm prin deciziile, acțiunile și valorile noastre. A modela un viitor just, pașnic și sustenabil înseamnă a ne asuma responsabilitatea pentru fiecare cuvânt, pentru fiecare alegere, pentru fiecare gest. Înseamnă a înțelege că schimbarea începe cu noi, dar se împlinește doar împreună cu ceilalți.

În această perspectivă, educația globală devine nu doar un domeniu al școlii, ci un mod de a trăi și de a privi lumea. Ea ne învață că nu suntem spectatori ai viitorului, ci constructorii lui. Dacă vom reuși să cultivăm în tineri și în noi înșine spiritul solidarității, al empatiei și al responsabilității, atunci vom fi cu un pas mai aproape de lumea pe care o dorim: una dreaptă, liniștită și prietenoasă cu planeta.

Educația globală și responsabilitatea unei lumi în devenire

Elev: Bahrin Rareș-Sorin

Profesor coordonator: Dobrinu Alina

Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani

În fiecare generație există momente în care omul este forțat să se oprească și să își pună întrebarea: „În ce fel de lume trăim și în ce fel de lume vrem să trăiască cei care vor veni după noi?” Săptămâna Educației Globale 2025 ne invită exact la acest tip de reflecție profundă. Tema „Modelarea unui viitor just, pașnic și sustenabil” devine astfel nu doar un îndemn simbolic, ci o direcție de urmat într-un moment în care umanitatea se află la răscruce. Ritmul accelerat al transformărilor tehnologice, presiunea crizelor climatice, intensificarea migrațiilor și persistența nedreptăților sociale creează un context în care educația nu mai poate rămâne pasivă sau limitată la sala de clasă. Ea trebuie să fie un liant între oameni, comunități și valori, un instrument prin care putem înțelege lumea și prin care o putem schimba.

Educația globală este, înainte de toate, o invitație la deschidere. Ea presupune o reconsiderare a modului în care percepem realitatea și a felului în care ne definim locul în lume. Dacă în trecut școala era centrul în care elevii primeau cunoștințe despre mediul imediat, astăzi ea devine un spațiu în care lumea întreagă intră metaforic prin ușile ei. Elevii sunt chemați să privească dincolo de granițe și să înțeleagă că problemele planetei nu au pasaport și nu țin cont de diferențe politice sau culturale. Prin intermediul educației globale, tinerii înțeleg că schimbările climatice afectează la fel orașe moderne și sate îndepărtate, că războaiele răsună dincolo de fronturi, că suferința și speranța sunt trăite simultan de oameni din orice colț al lumii.

Pentru a putea modela un viitor just, este esențial să înțelegem cauza și natura nedreptăților din prezent. Inegalitatea rămâne una dintre cele mai mari provocări ale secolului XXI. Acolo unde există lipsă de educație, apare lipsă de oportunitate; acolo unde apar diferențe mari între oameni, apar tensiuni și rupturi. Educația globală urmărește să corecteze tocmai aceste dezechilibre, învățându-i pe elevi să recunoască nedreptatea, să empatizeze cu cei care o trăiesc și să caute soluții prin cooperare. În acest sens, școala devine un spațiu în care valorile democratice prind rădăcini: respectul pentru ființa umană, responsabilitatea față de comunitate și convingerea că toți oamenii au dreptul la un trai demn.

Pacea, la rândul ei, nu poate fi înțeleasă fără un efort conștient de a-i cunoaște mecanisme. În epoca digitală, conflictele nu mai sunt doar fizice, ci și simbolice; cuvintele pot răni mai mult decât armele, iar polarizarea se poate instala în câteva secunde. Educația globală îi învață pe tineri că pacea începe cu dialogul, iar dialogul

începe cu ascultarea. Ea le deschide orizontul către alte perspective și le oferă instrumentele necesare pentru a gestiona situațiile conflictuale fără agresivitate. În felul acesta, sala de clasă devine un teren de antrenament pentru conviețuire, un micro-univers în care pacea se practică înainte de a fi predată.

Sustenabilitatea reprezintă cel de-al treilea pilon pe care se construiește viitorul. Lumea actuală traversează o criză ecologică fără precedent: resursele naturale sunt consumate cu o rapiditate alarmantă, poluarea afectează sănătatea și clima, iar biodiversitatea este amenințată. Educația globală nu poate ignora aceste realități, ci le integrează în viața de zi cu zi a elevilor. Prin observație, reflecție și experimentare, tinerii învață să înțeleagă fragilitatea echilibrului natural și rolul crucial pe care îl au în conservarea lui. Sustenabilitatea încetează să mai fie un concept abstract și devine un exercițiu al responsabilității personale: fiecare gest, oricât de mic, poate contribui la protejarea planetei.

A modela un viitor just, pașnic și sustenabil înseamnă, în același timp, a modela oameni care să creadă în aceste valori. Educația globală nu este eficientă doar prin conținutul ei, ci mai ales prin felul în care schimbă mentalități. Ea îi învață pe elevi că viitorul nu este un scenariu preexist, ci un teritoriu deschis în care fiecare contribuție contează. Îi învață că responsabilitatea pentru lume nu aparține doar liderilor sau marilor instituții, ci începe cu propria lor atitudine. Și, poate cel mai important, le cultivă convingerea că schimbarea este posibilă.

În fiecare generație există oameni care cred că lumea poate fi mai dreaptă, mai pașnică și mai verde. Prin educația globală, acești oameni nu sunt excepții, ci devin normalitatea. Profesorii, elevii, părinții și comunitățile participă la același proiect colectiv: construirea unei lumi în care umanitatea nu este doar o trăsătură biologică, ci o valoare trăită. Lumea de mâine depinde de ceea ce învățăm astăzi, de felul în care înțelegem prezentul și de curajul de a acționa pentru un bine comun.

Săptămâna Educației Globale 2025 ne reamintește că educația nu este doar pentru școală, ci pentru viață. Ea ne îndeamnă să privim cu seriozitate viitorul și să ne asumăm rolul de arhitecți ai unei lumi care poate fi atât dreaptă, cât și pașnică, atât prosperă, cât și prietenoasă cu natura. În acest sens, educația globală nu funcționează ca un manual, ci ca o busolă: nu ne spune doar unde să mergem, ci ne arată cum să ne orientăm, ce valori să urmăm și cum să rămânem fideli idealurilor de umanitate, solidaritate și respect.

Dacă vrem o lume mai bună, trebuie să începem prin a imagina una. Dacă vrem un viitor just, pașnic și sustenabil, trebuie să ne educăm în spiritul acestor valori. Iar dacă vrem cu adevărat schimbare, atunci educația globală este drumul prin care această schimbare poate deveni realitate.

Pacea, între lumi – eseu

Elev: Bezercu Jessica Maria

Profesor coordonator: Terciu Andreea-Mădălina

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Săptămâna educației globale este un moment special în care ne amintim cât de important este să trăim într-o lume fără violență și fără ură. Uneori, oamenii uită cât de norocoși sunt că se pot juca, pot merge la școală sau pot sta cu familia fără să audă explozii sau să se teamă că li se poate întâmpla ceva rău. De aceea, cred că această zi ne ajută să apreciem lucrurile pe care le avem.

Pentru mine, pacea înseamnă liniște, prietenie și respect. Când văd că doi colegi se împacă după o ceartă, mi se pare un lucru foarte frumos, pentru că așa începe pacea și totodată schimbarea: din gesturi mici. Nu trebuie să fii un supererou ca să ajuți lumea să fie mai bună, uneori e destul să nu mai răspândești bârfă sau să nu mai răspunzi nervos.

În fiecare an, la școală facem diferite activități pentru a sublinia importanța educației globale, cum ar fi să colorăm simboluri sau să scriem mesaje despre cum am vrea noi să fie lumea. Chiar dacă sunt activități simple, mă fac să-mi dau seama că, de fapt, toți ne dorim același lucru: o viață liniștită.

Cred că dacă noi, tinerii, am fi mai atenți unii cu alții, lumea ar deveni mai bună. Pacea nu e doar ceva ce vedem la televizor sau în știri, ci e și în felul în care vorbim și ne comportăm între noi. Săptămâna dedicată educației globale ne învață că fiecare gest bun contează, că drepturile omului sunt extreme de importante, că ar trebui să colaborăm și să ne ajutăm constant, să protejăm mediul și să consumăm responsabil și că dacă ne străduim puțin, putem schimba ceva în jurul nostru.

The Future Begins Now

Elevi: Boicu Bianca-Paula, Pinteală Ana-Maria Florina

Profesor coordonator: Puiu Otilia-Mariana

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Young people are the title of a book that must be written and read by future generations, because they have the role of shaping and creating the new world they wish to be part of.

First of all, education is not a complicated term; it represents the sum of the people, experiences, and values that shape us. Every teenager has the right to build their own world as they wish, but at the same time, they must do it in a beneficial way and without harming those around them. Thus, education contributes to creating a better future, one in which we do not feel insufficient in front of others and in which we can be ourselves without the fear of being judged. For example, in my personal life, I have often been judged because I couldn't open up easily to other people, being considered difficult to understand.

Secondly, education develops impressive qualities within a person. For instance, when I began reading more, I became more reserved, but in a good way: I started to reflect more before acting, to choose my words carefully, and to observe people and situations around me with greater attention. Therefore, reading helped me understand myself better and see the world in a deeper, more meaningful way.

Thirdly, education can change our perception of the world. Through knowledge and experiences, we learn to view situations and the people around us from different perspectives, becoming more understanding and empathetic. For example, when I noticed that people around me react differently in the same situations, I realized that everyone has their own way of thinking and feeling. In this way, education taught me to be more patient and to judge less.

In conclusion, education is the most powerful tool we have to become better people and shape our future. It builds our character, strengthens our values, and gives us the confidence to make wise choices. Ultimately, education is in your hands: you decide who you become through what you learn.

You can choose what to do!

The future depends on us

Elevi: Ciobanu Anna Maria, Clim Mihai, Timofti Raul-Christian

Profesor coordonator: Puiu Otilia-Mariana

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Global Education Week reminds us that creating a fair, peaceful, and sustainable future is not just a dream it is a responsibility we all share. In a world facing challenges such as inequality, conflict, and climate change, education plays a key role in helping young people understand global issues and take meaningful action. By learning to think critically and work together, we can build a society where fairness, respect, and environmental responsibility guide our choices.

To begin with, young people can play an important role in promoting justice. This can be done by treating others with fairness, refusing discrimination, and standing up for equal rights. In schools, this might mean speaking out when someone is treated unfairly or supporting classmates who feel excluded. When young people value equality, they help create communities where everyone feels safe and respected.

Another essential contribution is supporting peace. Conflicts are part of life, but how we handle them defines the future we build. Young people can encourage peace by practising empathy, listening to others, and solving problems through dialogue instead of anger. For example, taking the time to understand a classmate's feelings or helping to mediate a disagreement can prevent small issues from turning into bigger conflicts. These simple actions help create a more understanding and cooperative environment.

Equally important is the contribution to sustainability. Our planet's resources are limited, and young people have the power to protect them. Small everyday choices—such as reducing waste, recycling, saving energy, or taking care of natural spaces—can make a big difference. Participating in environmental projects at school or in the community also helps raise awareness and encourages others to act responsibly.

In conclusion, shaping a fair, peaceful, and sustainable future requires collective action. Every effort matters, whether small or large. When young people work together, respect each other, and take responsibility for the planet, they become powerful agents of change. By understanding global challenges and acting with compassion, we can create a brighter future for everyone.

Altă luptă pentru pace

Elev: Constantin Adnana-Denisa

Profesor coordonator: Butescu Gianina

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Sintagma „Altă „luptă” pentru PACE” are o semnificație destul de bizară din simplul fapt că se încurajează violența, dar în același timp, violența este exclusă. Într-adevăr, este o luptă mentală, o luptă a responsabilității.

Lupta pentru pace nu este o simplă luptă sau o luptă fizică, ci este o luptă a societății pentru empatia de care fiecare persoană are nevoie. Este lupta de a învăța să ascultăm, să înțelegem și să reușim să construim un spațiu cât mai armonios. În acest caz, empatia este principala sursă a dorinței de armonie și de eliminare a conflictului, conflict de orice fel și orice grad, fiind un act de curaj împotriva noilor generații purtătoare de energii negative. Empatia reprezintă drumul spre succesul fiecărui om.

Pe lângă empatie, avem nevoie și de solidaritate. Uneori, poate deveni imposibilă din cauza unor lipsuri, oricare ar fi ele. Urmările lipsurilor duc la situații mai puțin plăcute, precum marginalizarea care formează, în zilele noastre, tot mai multe răni în sufletele unor copii nevinovați. Având solidaritate, este un pas spre schimbare, o dorință de a împărtăși bunătate tuturor din jur, o ameliorare a conflictelor. Solidaritatea este forma bunătății noastre reliefată în fapte.

De asemenea, pentru a fi empatic și solidar, trebuie să fii împăcat cu tine însuși, să îți faci ordine în gânduri și să te gândești de două ori înainte să faci un lucru. Bătălia interioară este prima bătălie care trebuie rezolvată, pentru a gestiona emoțiile și pentru a avea o energie pozitivă. Prin pacea sufletului putem forma pacea cu cei din jur.

Așadar, pacea nu reprezintă bătălii greu de dus, bătălii imposibile de câștigat sau violență, ci cunoașterea a „armei” binelui. Avem datoria de a forma o lume mai bună, de a construi o societate cu multă cunoștință și pozitivitate.

**O lume în reconstrucție:
Educația globală ca drum spre un viitor comun**

Elev: Cronț Andra-Elena

Profesor coordonator: Răileanu Manuela-Petronela

Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani

Există momente în istorie când oamenii sunt nevoiți să se privească în oglinda timpului și să își recunoască vulnerabilitatea. Trăim unul dintre acele momente. Lumea contemporană, cu toate progresele ei științifice și tehnologice, se află într-o stare de neliniște permanentă. Crizele se succed într-un ritm alert, iar provocările se extind într-un ritm greu de controlat. În acest context, Săptămâna Educației Globale 2025 vine ca o chemare spre reflecție și reconstrucție, sub tema „Modelarea unui viitor just, pașnic și sustenabil”. O temă care nu este doar o invitație, ci o promisiune pe care ne-o facem nouă înșine și generațiilor care urmează.

Pentru a înțelege sensul acestei teme, trebuie să privim cu sinceritate realitatea în care trăim. Lumea este fragmentată de inegalități, tulburată de conflicte, afectată de degradarea mediului. Cu toate acestea, nu ne lipsește speranța. Speranța se naște în spațiile în care oamenii aleg să învețe unii de la alții, să colaboreze, să se respecte și să își pună întrebări. Educația globală este unul dintre aceste spații. Ea nu este o simplă disciplină, ci un mod de a privi viața, o lentilă prin care observăm planeta și o înțelegem nu ca pe o sumă de state izolate, ci ca pe un întreg viu și interdependent.

Educația globală începe în clipa în care elevii descoperă că lumea este mai mare decât cercul lor restrâns și că tot ceea ce se întâmplă într-un colț al planetei influențează, direct sau indirect, viețile tuturor. Această educație încurajează gândirea critică, responsabilitatea, empatia și dorința de a participa la construirea unui viitor colectiv. Ea vorbește despre oameni, despre drepturile lor, despre vulnerabilitățile lor, despre aspirațiile lor. În același timp, vorbește despre natură, despre frumusețea și fragilitatea ei, despre necesitatea de a proteja resursele și de a respecta ciclurile naturale. Prin educația globală, elevii înțeleg că problemele lumii sunt și problemele lor, iar soluțiile trebuie găsite împreună, nu individual.

Justiția este una dintre dimensiunile esențiale ale viitorului pe care îl imaginăm. Dar justiția nu poate exista fără educație. Ea se construiește în timp, prin atitudini, prin valori, prin acțiuni colective. O societate justă este o societate în care toți oamenii sunt incluși, în care diferențele nu sunt folosite ca instrumente de discriminare, în care drepturile sunt respectate și în care fiecare are șansa de a se dezvolta. Educația globală îi ajută pe tineri să înțeleagă că dreptatea nu este doar un

concept abstract, ci o responsabilitate zilnică: modul în care ne raportăm la ceilalți, modul în care luăm decizii, modul în care acționăm atunci când vedem o nedreptate.

Pacea este un alt pilon fundamental, iar în lumea actuală ea pare uneori o ambiție greu de atins. Conflictele izbucnesc acolo unde neînțelegerile nu sunt gestionate, unde lipsa de comunicare transformă diferențele în bariere, iar teama în ostilitate. Educația globală oferă alternative la acest cerc vicios. Ea promovează dialogul, toleranța, înțelegerea culturală, capacitatea de a lucra împreună. Pacea începe cu modul în care vorbim unii cu alții, cu modul în care ascultăm, cu modul în care ne asumăm responsabilitatea pentru propriile cuvinte. Școala este locul în care aceste comportamente se formează, iar elevii ajung să înțeleagă că pacea nu este o stare pasivă, ci o acțiune continuă.

Sustenabilitatea, la rândul ei, reprezintă legătura dintre prezent și viitor. Este o promisiune că nu vom consuma mai mult decât ne permite planeta, că vom lăsa generațiilor viitoare o lume locuibilă. Schimbările climatice și degradarea mediului sunt realități evidente, iar educația globală îi ajută pe tineri să le înțeleagă în profunzime. Ei învață că protejarea naturii nu este o modă, ci o necesitate vitală. Învață că viața omului este inseparabilă de viața planetei și că orice decizie – de la modul în care ne alimentăm până la modul în care călătorim – are un impact.

Toate aceste dimensiuni – justiția, pacea, sustenabilitatea – se împletesc într-o viziune coerentă asupra viitorului. Un viitor în care oamenii nu doar coexistă, ci colaborează. Un viitor în care valorile democratice sunt respectate, în care tehnologia este folosită pentru binele comun, în care diversitatea este privită ca o bogăție, nu ca o amenințare. Pentru a ajunge la acest viitor, este nevoie de un efort colectiv, iar educația globală este unul dintre instrumentele cele mai importante ale acestei construcții.

Școala devine astfel nu doar un loc al învățării, ci un laborator al societății de mâine. Aici se nasc ideile care pot schimba lumea, aici se formează caractere, se cultivă valori, se modelează conștiințe. Aici, elevii învață că viitorul nu este ceva ce trebuie așteptat, ci ceva ce trebuie creat. În acest spațiu, ei descoperă că solidaritatea și cooperarea sunt mai puternice decât individualismul, că dialogul poate rezolva conflictele, că respectul față de natură este o datorie universală.

Săptămâna Educației Globale 2025 nu este doar un eveniment simbolic, ci o ocazie de a reflecta la direcția în care ne îndreptăm ca societate. Ea ne amintește că fiecare gest, oricât de mic, are un ecou în lume. Ne amintește că nu suntem singuri în această călătorie și că viitorul depinde de modul în care învățăm să conviețuim, să ne respectăm și să protejăm tot ceea ce face viața posibilă.

Dacă vom reuși să integrăm spiritul educației globale în viața de zi cu zi, atunci vom putea spune că am pornit cu adevărat pe drumul spre un viitor just, pașnic și sustenabil. Un viitor care nu este doar dorință sau promisiune, ci realitate construită prin efort comun, gândire responsabilă și iubire față de oameni și față de planetă.

Navigând spre sustenabilitate

Elev: Dobrinco Medeea

Profesor coordonator: Gheorghescu Mariana

Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani

În fiecare an, Săptămâna Educației Globale ne face să privim lumea cu puțin mai multă atenție și să ne gândim la rolul nostru în tot ce se întâmplă în jur. Uneori avem impresia că doar marile organizații sau liderii pot schimba ceva, dar, pe măsură ce am crescut, am început să înțeleg că multe schimbări pornesc din locuri mici: în școli, în comunități și în felul în care învățăm să vedem lucrurile.

Tema de anul acesta, „Modelarea unui viitor just, pașnic și sustenabil”, m-a făcut să mă gândesc mult la generația noastră și la perioada în care trăim. Lumea se confruntă cu conflicte, discriminare, schimbări climatice și un ritm al vieții care pare tot mai rapid. Ni se cere tot mai des să fim atenți, implicați și informați, iar școala a devenit mai mult decât un loc în care învățăm lecții: e un spațiu în care ne formăm ca oameni.

Educația globală ne ajută să legăm ceea ce facem noi cu problemele mari ale lumii. Ea promovează idei precum solidaritatea, protejarea mediului, respectul față de diversitate și drepturile omului. Prin proiecte internaționale, dar și prin activități simple din școală, descoperim că facem parte dintr-o lume mult mai mare. Educația globală nu înseamnă doar teorie, înseamnă și felul în care ne comportăm și învățăm să luăm decizii responsabile.

Copii fiind, ni se spunea des că pacea, echitatea și grija față de mediu sunt importante. Dar abia în liceu am început să înțeleg ce înseamnă toate acestea în realitate. Un viitor just nu înseamnă doar reguli, ci șanse egale pentru toți. Un viitor pașnic nu înseamnă doar lipsa conflictelor, ci și respect, dialog și înțelegere. Iar un viitor sustenabil înseamnă mai mult decât reciclare, înseamnă felul în care folosim resursele, tehnologia și energia.

Am început să realizez toate aceste lucruri mai clar datorită proiectelor Erasmus la care am participat. Acolo am descoperit cum trăiesc și cum gândesc tinerii din alte țări, dar și cât de asemănători suntem, de fapt.

Prima mea experiență Erasmus a fost în Turcia, într-un liceu unde am lucrat la proiecte de programare și metode digitale moderne. A fost prima dată când am făcut parte dintr-un grup internațional și, sincer, aveam emoții la început. Mă întrebam dacă voi ține pasul sau dacă mă voi înțelege cu ceilalți. Dar chiar din primele ore mi-am dat seama că tehnologia e un fel de limbaj universal. Toți foloseam aceleași instrumente și încercam să găsim soluții cât mai creative.

Lucrul în echipă m-a învățat nu doar algoritmi, ci și răbdare, colaborare și deschidere față de ideile altor oameni. Atunci am realizat cât de importantă este educația digitală pentru viitorul nostru. Într-o lume care se schimbă atât de repede, competențele digitale nu mai sunt un „bonus”, ci o necesitate.

A doua mea experiență Erasmus a fost în Spania, într-un magazin de laptopuri și gadgeturi, unde m-am ocupat de organizarea și structura paginilor web. Acolo am învățat cât de important este ca un site să fie clar, ușor de folosit și logic. Mi-a plăcut mult ideea că tehnologia poate deveni mai prietenoasă și mai accesibilă atunci când e gândită bine. Această experiență m-a făcut să văd cât de mult îmi place lucrul cu partea vizuală și organizată a tehnologiei.

În ansamblu, experiențele Erasmus m-au ajutat să înțeleg că schimbările mari încep cu pași mici. Un viitor just presupune acces egal la educație. Un viitor pașnic se construiește prin colaborare și respect. Iar un viitor sustenabil apare când învățăm să folosim resursele cu grijă și responsabilitate.

Ca elevă, simt că fac parte dintr-o generație cu un potențial enorm. Nu putem schimba lumea peste noapte, dar putem contribui prin alegerile noastre, prin modul în care gândim și prin implicarea noastră. Cred cu adevărat că viitorul poate fi modelat și noi suntem cei care îl pot transforma, pas cu pas.

Voluntariatul: o soluție pentru o lume mai bună

Elev: Florea Luiza

Profesor coordonator: Sîrbu Adriana

Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani

Semnificația voluntariatului în societatea contemporană

Voluntariatul reprezintă participarea voluntară, neplătită, la activități menite să sprijine indivizi, grupuri sau cauze sociale. Într-o societate în care izolarea și individualismul tind să se accentueze, voluntariatul reunește oameni din medii diferite, oferindu-le posibilitatea de a lucra împreună pentru un scop comun. Această dimensiune colaborativă este deosebit de importantă într-o epocă în care coeziunea socială este pusă la încercare. Pe lângă dimensiunea sa altruistă, voluntariatul funcționează ca un indicator al sănătății civice a unei societăți. O comunitate în care voluntariatul este o preocupare constantă este o comunitate solidară, responsabilă și orientată spre progres. Implicarea voluntarilor indică un nivel ridicat de maturitate civică și de încredere socială.

Solidaritatea este fundamentul unei societăți stabile și prospere. Voluntariatul consolidează această solidaritate prin crearea unor legături invizibile între oameni. Atunci când indivizii își dedică timpul, energia și abilitățile în folosul altora, ei contribuie la reducerea tensiunilor sociale și la întărirea sentimentului de apartenență.

Un exemplu elocvent îl constituie intervențiile în situații de urgență: calamități naturale, incendii, inundații sau crize umanitare. Voluntarii au un rol crucial în mobilizarea rapidă a resurselor și în acordarea de ajutor celor afectați. În astfel de momente, voluntariatul depășește sfera altruismului și devine un pilon al rezilienței colective. În același timp, voluntariatul ajută la reducerea izolării sociale, în special în rândul persoanelor în vârstă, al persoanelor cu dizabilități sau al celor marginalizate. Prin activități precum vizite de sprijin, organizarea de evenimente, terapii sociale sau implicarea în activități comunitare, voluntariatul facilitează integrarea socială și menține coeziunea comunităților.

Impactul voluntariatului asupra educației și dezvoltării personale

Voluntariatul este o formă neconvențională, dar extrem de eficientă de educație. El oferă participanților ocazia de a învăța lucruri pe care școala sau mediul academic nu le pot transmite întotdeauna: empatie, leadership, colaborare, comunicare, gestionarea situațiilor dificile și adaptarea la schimbare. Aceste competențe sunt esențiale în societatea contemporană și sunt din ce în ce mai căutate și în mediul profesional. Tinerii care se implică în programe de voluntariat dezvoltă un spirit civic sănătos și o înțelegere profundă a responsabilității sociale. Ei învață să

devină actori activi în comunitate și nu simpli observatori. De asemenea, voluntariatul îi ajută să dobândească experiență practică, să-și descopere pasiunile și să-și contureze traseul profesional.

Pentru adulți, voluntariatul reprezintă o oportunitate de reconectare cu valorile personale și de dobândire a unei perspective noi asupra vieții. Implicarea în cauze sociale contribuie la creșterea satisfacției personale, la reducerea stresului și la îmbunătățirea sănătății emoționale.

Una dintre cele mai importante direcții ale voluntariatului contemporan este protecția mediului. De la acțiuni de plantare de copaci, colectare a deșeurilor și conservare a resurselor naturale, până la activism ecologic și campanii educaționale, voluntarii contribuie semnificativ la menținerea echilibrului ecologic. În contextul crizei climatice, implicarea voluntarilor este mai importantă ca oricând. Ei ajută la creșterea conștientizării publice, pun în practică modele de comportament responsabil și contribuie la implementarea unor soluții verzi. Astfel, voluntariatul devine o forță de schimbare în lupta împotriva degradării mediului.

Sănătatea publică este un alt domeniu în care voluntariatul are un impact major. Fie că sprijină spitalele, centrele sociale, casele de bătrâni sau organizațiile care lucrează cu persoane cu nevoi speciale, voluntarii devin piloni de susținere a unor sisteme adesea suprasolicitate. În perioade de criză sanitară, cum a fost pandemia, voluntarii au jucat un rol esențial în distribuirea de materiale, în informarea populației, în sprijinirea personalului medical și în asigurarea serviciilor de bază pentru persoanele izolate. Pe termen lung, voluntariatul întărește infrastructura socială și contribuie la crearea unor comunități mai sănătoase.

Voluntariatul și economia: un aport adesea subestimat

Deși voluntariatul este o activitate neplătită, el are un impact economic considerabil. Prin munca depusă, voluntarii economisesc resurse importante pentru instituții publice și organizații non-guvernamentale. Ei contribuie la implementarea unor proiecte care altfel ar necesita finanțare semnificativă.

Mai mult, voluntariatul stimulează economia socială, creează rețele de sprijin și poate genera oportunități de angajare sau de dezvoltare de competențe profesionale. Prin activitățile lor, voluntarii sprijină inclusiv dezvoltarea turismului, culturii și educației non-formale. Deși beneficiile voluntariatului sunt evidente, există și numeroase obstacole. Lipsa timpului, presiunile academice sau profesionale, neîncrederea în instituții și lipsa unei culturi a implicării civice pot descuraja participarea. De asemenea, în unele comunități voluntariatul este perceput ca un act de caritate sau ca o obligație morală, nu ca o formă de participare activă și angajată.

Un alt obstacol important îl reprezintă lipsa infrastructurii necesare pentru coordonarea voluntarilor. Organizațiile au nevoie de resurse pentru formare, comunicare și management, iar lipsa acestora poate limita impactul voluntariatului

Pentru ca voluntariatul să-și îndeplinească pe deplin rolul în societate, este necesară cultivarea unei adevărate culturi a implicării. Aceasta se poate realiza prin educație, promovarea exemplelor pozitive, recunoașterea meritelor voluntarilor și dezvoltarea unor programe bine structurate. Școlile și universitățile pot introduce

programe de service-learning, care combină învățarea cu activitățile de voluntariat. Companiile pot încuraja angajații să se implice în proiecte sociale, iar autoritățile publice pot sprijini inițiativele civice prin facilitarea accesului la resurse și infrastructură.

Voluntariatul reprezintă o forță discretă, dar extrem de puternică în remodelarea societății contemporane. El nu schimbă lumea prin revoluții bruște, ci prin gesturi constante, prin solidaritate și prin dorința oamenilor de a se implica în binele comun. Voluntariatul consolidează comunitățile, dezvoltă competențe, stimulează empatia și responsabilitatea și contribuie la construirea unei societăți mai echitabile, mai unite și mai rezistente în fața provocărilor.

Într-o epocă în care se vorbește tot mai mult despre individualism, crize și fragmentare, voluntariatul reprezintă antidotul natural: o modalitate prin care oamenii își reafirmă umanitatea, conectându-se între ei și acționând împreună. Viitorul societății depinde în mare măsură de capacitatea noastră de a ne implica, de a dăru și de a construi solidaritate. Iar voluntariatul este, fără îndoială, una dintre cele mai eficiente și nobile modalități prin care putem face acest lucru.

How Young People Can Build a Fair, Peaceful, and Sustainable Future

Elev: Gireadă Andreea-Albertina

Profesor coordonator: Puiu Otilia-Mariana

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Global Education Week reminds us that education is not only about learning facts, but also about understanding our responsibility in shaping a better world. In a time marked by social inequality, conflicts, and environmental challenges, young people have an essential role in creating a fair, peaceful, and sustainable future. Through their actions, attitudes, and involvement, they can become powerful agents of change.

Firstly, young people can promote justice by encouraging fairness and equality in their everyday lives. This means treating all people with respect, rejecting discrimination, and supporting the rights of those who are marginalized. For example, students can speak up when they witness unfair behaviour at school, promote inclusive activities, or participate in campaigns that raise awareness about equal opportunities. Small acts of fairness create a safer and more just environment for everyone.

Secondly, young people can help support peace by learning how to resolve conflicts through dialogue and empathy. Instead of reacting with anger, they can try to understand others' perspectives and communicate calmly. Schools often provide situations where disagreements appear, and these moments can become opportunities to practice patience and cooperation. Participation in group projects, debates, or peer-mediated activities helps young people develop peaceful approaches that they will carry into their future communities.

Examples from school and community life clearly demonstrate that individual choices create collective change. When a group of students organizes a recycling initiative, when classmates support each other during conflicts, or when young volunteers help their community, they are all shaping a better world through their involvement.

In conclusion, collective action is essential for creating a fair, peaceful, and sustainable future. When young people work together, combining justice, peace, and environmental responsibility, their impact becomes stronger. By acting with kindness, awareness, and determination, they can inspire entire communities and contribute to a brighter future for everyone.

Educația Globală – Cheia unui Viitor Incluziv și Durabil

Elev: Hrimiuc Elena

Profesor coordonator: Dobrinu Alina

Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani

Educația este fundamentul pe care se clădesc societățile și valorile acestora. Într-o lume în continuă schimbare, unde granițele geografice devin tot mai fluide și provocările globale tot mai complexe, educația capătă o dimensiune universală. Săptămâna Educației Globale ne oferă prilejul de a reflecta asupra importanței educației nu doar ca instrument de transmitere a cunoștințelor, ci ca forță transformatoare a lumii. Este momentul în care fiecare dintre noi este invitat să recunoască legăturile dintre învățarea individuală și impactul colectiv asupra planetei, societăților și culturilor diverse.

Educația globală presupune înțelegerea interdependenței dintre comunități, conștientizarea provocărilor internaționale – de la schimbările climatice și sărăcie la inegalitatea de gen și conflictele sociale – și asumarea responsabilității civice pentru construirea unei lumi mai echitabile. Ea ne învață să privim dincolo de propriile experiențe și să cultivăm empatia, solidaritatea și respectul pentru diversitate. Într-o societate globalizată, aceste valori devin esențiale nu doar pentru dezvoltarea personală, ci și pentru coeziunea socială și stabilitatea internațională.

Importanța educației globale se reflectă și în modul în care școlile și instituțiile educaționale abordează predarea. Nu mai este suficient să transmitem doar cunoștințe teoretice; trebuie să pregătim elevii să fie cetățeni responsabili, capabili să analizeze probleme complexe și să ia decizii informate. Programele de educație globală încurajează gândirea critică, dialogul intercultural și participarea activă la comunitate, oferind tinerilor instrumentele necesare pentru a naviga cu succes într-o lume interconectată.

În același timp, educația globală promovează valori fundamentale precum drepturile omului, pacea și dezvoltarea durabilă. Ea ne amintește că deciziile și acțiunile noastre locale pot avea consecințe globale și că fiecare persoană poate contribui la soluționarea problemelor comune. În această perspectivă, școala devine nu doar un loc de învățare, ci și un spațiu de reflecție și implicare socială. Prin proiecte educaționale, dezbateri, campanii de informare și colaborări internaționale, elevii învață să transforme cunoștințele în acțiuni concrete, devenind astfel agenți ai schimbării.

Săptămâna Educației Globale este un moment de celebrare a acestui ideal. Ea ne reamintește că educația este mai mult decât pregătirea pentru o carieră; este instrumentul prin care construim o societate incluzivă, echitabilă și sustenabilă.

Fiecare lecție, fiecare activitate și fiecare inițiativă educațională contribuie la dezvoltarea unei conștiințe globale, capabile să răspundă provocărilor viitorului. Prin educație, putem transforma inegalitatea în oportunitate, conflictele în dialog și ignoranța în cunoaștere.

În concluzie, educația globală nu este un concept abstract, ci o responsabilitate comună. Este chemarea către solidaritate, empatie și acțiune, care ne amintește că viitorul lumii depinde de modul în care alegem să învățăm și să aplicăm ceea ce știm. Participarea activă la Săptămâna Educației Globale ne invită să fim conștienți de legăturile care ne unesc și să ne asumăm rolul de cetățeni globali, capabili să contribuie la construirea unei lumi mai bune pentru generațiile viitoare.

Educația Globală – Podul către Înțelegere și Cooperare

Elev: Hrimiuc Maria

Profesor coordonator: Dobrinu Alina

Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani

Într-o lume interconectată, unde problemele depășesc adesea granițele naționale, educația globală devine un instrument esențial pentru înțelegere, dialog și cooperare. Săptămâna Educației Globale reprezintă un prilej de reflecție asupra rolului educației în formarea cetățenilor conștienți de responsabilitățile lor față de lume și comunitate. Nu este doar despre transmiterea cunoștințelor, ci despre cultivarea unei perspective globale care să permită fiecărui individ să acționeze în mod responsabil și informat. Educația globală încurajează elevii și tinerii să privească dincolo de propriul context cultural și social. Prin activități, proiecte și dezbateri, aceștia învață să identifice conexiunile dintre diversele fenomene globale, să analizeze cauzele problemelor internaționale și să propună soluții sustenabile. În acest fel, școala devine un spațiu în care se dezvoltă gândirea critică, empatia și responsabilitatea civică, iar elevii sunt pregătiți să devină lideri și cetățeni activi, capabili să influențeze pozitiv comunitatea și mediul în care trăiesc.

Un alt aspect important al educației globale este promovarea valorilor universale: drepturile omului, egalitatea de șanse, toleranța și respectul pentru diversitate. Într-o lume marcată de conflicte, discriminare și inegalități, formarea unei conștiințe globale în rândul tinerilor devine crucială. Educația le oferă instrumentele necesare pentru a înțelege diferențele culturale și pentru a construi punți de comunicare între oameni de diverse origini și experiențe. Aceasta nu doar că reduce tensiunile sociale, dar stimulează și cooperarea internațională și schimbul de idei.

Pe lângă dezvoltarea cunoștințelor și competențelor, educația globală promovează acțiunea concretă. Elevii pot fi implicați în campanii de mediu, proiecte de solidaritate, activități de voluntariat sau programe internaționale de schimb cultural. Astfel, ceea ce se învață la clasă nu rămâne doar teorie, ci se transformă în experiență practică care produce un impact real asupra comunității și mediului înconjurător. Săptămâna Educației Globale ne amintește că viitorul depinde de educație și de modul în care alegem să ne formăm generațiile următoare. Prin învățarea valorilor globale, prin conștientizarea interdependenței între oameni și prin implicarea activă în soluționarea problemelor, tinerii devin cetățeni responsabili, pregătiți să contribuie la construirea unei lumi mai echitabile și mai pașnice.

În concluzie, educația globală este mai mult decât un simplu concept pedagogic; este o provocare și o oportunitate de a transforma cunoașterea în acțiune

și de a construi o societate bazată pe înțelegere, cooperare și respect reciproc. Săptămâna Educației Globale este un moment de celebrare a acestui ideal și o invitație pentru fiecare dintre noi să participăm activ la crearea unui viitor mai bun, nu doar pentru comunitatea noastră, ci pentru întreaga planetă.

Pace

Elev: Hrițac Denisa

Profesor coordonator: Corduneanu Carmen

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Pacea reprezintă una dintre cele mai importante valori ale umanității. Ea nu înseamnă doar absența conflictelor, ci și existența unui climat de înțelegere, respect și colaborare.

Sensul și importanța păcii:

Pacea are multiple dimensiuni:

- Pacea interioară, starea de echilibru emoțional și meritat.
- Pacea socială, reprezentată de armonia într-o societate.
- Pacea internațională, care presupune cooperarea între state.

Importanța păcii este incontestabilă. Fără pace nu poate exista progres.

Educația-cheia pentru o cultură a păcii:

Prin educație:

- Învățăm să respectăm diversitatea.
- Dezvoltăm gândirea critică.
- Înțelegem consecințele conflictelor.
- Dobândim capacitatea de a rezolva problemele, prin dialog, nu violență.

Ce putem face noi pentru pace?

Fiecare persoană poate contribui la menținerea păcii prin:

- Respectarea celorlalți și combaterea discriminării.
- Rezolvarea conflictelor prin comunicare.
- Implicarea în activități de voluntariat.
- Promovarea adevărului și refuzul manipulării.
- Susținerea valorilor democratice.

Concluzie:

Pacea nu este un dar, ci o responsabilitate comună. Ea depinde de alegerile noastre zilnice și de modul în care alegem să ne respectăm pe ceilalți. Lumea are nevoie mai mult ca oricând de empatie, cooperare și solidaritate. Doar prin eforturi comune putem construi un viitor în care pacea să nu fie doar un ideal, ci o realitate trăită de toți oamenii.

Glasul sufletului

Elev: Huțanu-Alexoaie Sebastian

Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

GLASUL SUFLETUL

(Text dramatic în 3 TABLOURI)

Convorbirea a două glasuri, Trecutul și Viitorul

PERSONAJE:

AVITUS – Viitorul, omul pașnic, cel ce vine.

PRAETERIS – Trecutul, omul învățării și nerepetării trecutului.

TABLOUL I

SCENA I

PRAETERIS.

O cameră întunecată. Mentea sa, în misterul unde nici cel mai mic zgomot nu se aude din exterior. Praeteris stă jos, oscilând între o latură sensibilă, melancolică și... Se uită în sus, așteptând să audă un ecou, o chemare.

- (În eterna liniște) Ce rost are sensul? Căci nu îl mai are! Ar mai avea rost să trăiesc aici? Unde e viitorul meu promițător? Avitus, Avitus! Salvează-mă! Unde este ecoul tău...?

- (În disperare) Simt că cedez cu fiecare moment care trece isteric pe lângă mine și conștiința mea...

- Am meritat această soartă?

- Nu. Nu? Sau da? Nu, sigur nu...

- De ce să merit această soartă? Sau... de ce să n-o merit? Cine îmi răspunde la întrebare? Tot... eu...?

- Tot eu? Tot eu?

- (Strigă) Ajutoooooor! Ajutoooooor! Unde e viitorul meu? Unde e Avitus? Nu e...? Nu există? Ba, sigur, există! Dacă ceilalți l-au văzut, eu de ce nu?

- Totul merge pe dos, nimic nu e bine. Nu mai are rost să trăiesc. Vreau să pier! (Face o pauză, se pune într-un colț și începe să strige puternic) Acum! Alooo! Alooo!

- Nu am o șansă în nimic, nu știu să fac nimic, nu mă descurc. Nu mi-am modelat nimic în viață, nici ceva pașnic, nici just, nici durabil. De ce?

- Sufletul meu plânge.

- Alooo! Alooo! Unde ești viitorul meu izbăvitor?? Haide către mine, arată-mi cum să îmi modelez ceea ce nu îmi doresc a se repeta.

- (În liniște, se ridică) De ce sunt menit să trec prin toate astea? Cine sunt eu? Avitus, Avitus, vino la mine, vino, Avitus!
- (Îngândurat) Să-mi arate cineva calea, să mă călăuzească prin sufletul său, să-mi arate unde sunt cu adevărat. Merit să trăiesc în viața aceasta, merit să îmi fac un rost.
- Avitus! Avitus! Alooo, alooo! Unde ești? (Nu-l aude nimeni) Sunt doar eu aici?
- (Se izbește de pereți) Nu mai vreau să stau aici, nu îmi place nimic, nu-mi place ce fac, ce simt, ce trăiesc și dacă nu-mi place de mine cum sunt, nu-mi va place nici în viitor.
- (Trist) Dacă nici viitorul nu-mi răspunde, mai are rost să-l caut...?
- Căci... nu mai are.
- M-am pierdut prin gânduri mișcătoare...
- Avitus!... viitorul meu scump... mă abat prin vântul cel mut. (Lumina se lasă pe el, gândurile cad)

SCENA II

PRAETERIS.

Aceeași cameră. Praeteris stă întins, uitându-se în direcția care-l duce cu gândul că se va deschide o ușă pentru un sens în viață. Sufletul plânge, rostul nu și-l mai află.

- (Disperat) Dacă nu am trăit cum trebuie, să mă ajute cineva să mă dezleg de acest păcat.
- Ajutooor! Ajutooor! Mă învârt aici. Cum să scap? Cum să mă formez? Mă îngrijorez etern, această cameră mă seacă sufletește... nu pot da trecutul în alt trecut, nu pot da viitorul pe care îl speram că-l voi avea cândva... speram...
- (Tace pentru o clipă, apoi se ridică) Dar unde sunt acum?
- (Nedumerit) Unde sunt? Unde sunt? Alooo!
- De ce nu mai sunt unde eram? Ce se întâmplă?
- Sufletul meu plânge în interiorul conștiinței mele... ce este această încăpere? Șansa mea?
- (Strigând) E șansa mea!? Să fie aceasta șansa de a-mi modela eu viitorul... sau poate că nu!
- (Gânditor, se plimbă de colo-colo) Voi fi cu adevărat liber?
- (Face o pauză, apoi continuă înspăimântat) Voi scăpa de această tortură?
- Voi ajunge cineva în viață? (Plânge)
- Voi putea să gândesc limpede?
- Voi avea un rost? Voi avea? (Nedumerit)
- Voi învăța din greșeli? Cred că da! Sau... poate că nu. Nu? De ce nu...?
- Cred că nu voi scăpa niciodată... cine sunt eu să scap? Un nimeni.
- Cum scap de aici, din infinitul acesta fără pic de suflet... Cum? Cum? (Tace)
- Cine sunt eu...? (Pauză, liniște totală)
- (Ezită, apoi pe un glas puternic spune) Ajutooor! Ajutooor! Unde sunt? Avitus, cheamă-mă spre tine! Dragul meu Avitus, nu mă lăsa în negura singurătății, află-mi calea spre viitor, căci eu, trecutul, simt că pier în interior... (Cade)
- Sufletul mă doare... (Lumina se îndepărtează de el)

- Unde este ecoul, oare...? În minunata sa splendoare... (Caută lumina și ecoul prin jur)
- (Strigă) Alooo! Alooo! Alooo!

SCENA III

PRAETERIS.

Praeteris stă într-un colț. Este distrus de ceea ce crede el că este un infern. Se ridică, se plimbă de colo-colo, dar se oprește și își ascute urechile pentru a auzi ecoul ce credea că îl va scăpa de acest moment. Nu știe ce să facă. Strigă și tot strigă în toate părțile, nu aude nimic, dar cel mai terifiant, nici pe sine.

- Ecoul meu... ecoul meu... (Începe să fugă prin cameră strigând)
- Unde ești ecoul meu? Dragul meu!
- Viitorul meu... ce drag mi-ar fi să te zăresc... (Se lasă liniștea)
- Sufletul meu rece nu mai duce lupta ce nu mi-o doream. (Cade)
- E timpul să mă afund în lacrimi. (Aude o voce)
- Ecoul? Ecoul!? Cine vorbește? Avitus? Viitorul meu? (Ascultă)
- Să fie glasul sufletului meu? Care mai crede într-o speranță?
- (Strigă) Îl aud! Îl aud cum vorbește! El e, Avitus, ecoul meu! El e! El e! (Fuge spre ecou)

TABLOUL II

SCENA I

AVITUS.

Pe scările frumosului. Viitorul nu-l știe nimeni, doar Avitus avea să știe ce urmează. Este un om pașnic, amabil, just, care se plimbă de colo-colo să ajute oamenii în a le modela un viitor. Avitus, cel ce vine, sufletul să-l fure în frumusețea frumosului etern.

- Viitorul nu-l știe nimeni, dar eu, Avitus, știu tot.
- Să nu vă opriți din a visa!
- Așa se bucură inima și îi arătați cine sunteți cu adevărat.
- Nu vă lăsați, viitorul nu stă în mâinile altora, ci în ale voastre!
- Fiți mândri că aveți o viață pe care o puteți modela în sensul pe care vi-l doriți voi, nu altcineva. Doar așa se bucură inima de reușită.
- Omul trăiește învățând și moare învățat. (Face o pauză)
- Am trăit în vremuri grele, acum, eu, Avitus, trăiesc în pace. (Face o pauză)
- (Fericit) Trăiesc! Trăiesc într-o continuă liniște sufletească!
- Viitorul depinde de tine, nu de ceea ce ai fost în trecut și ce poți fi în prezent.
- Sunt peste tot! Privesc frumusețea frumosului prin ochii viitorului. (Face o pauză, apoi începe să sară în sus de bucurie) Ce frumoasă este viața!
- Luptați!
- Trăiți!
- Fiți fericiți!
- Nu vă dați bătăuți!!!

- Modelați-vă pașnic și durabil!
- Căci așa veți atinge viitorul.
- Trecutul... nu poate să piară, căci viitorul se va naște din el.
- (Strigând) Așa veți ajunge ca mine, în splendoarea frumuseții!
- Cine va avea să mă audă, mă va auzi și va veni aici. (Ecou) Prae-te-ris! Prae-te-ris!

SCENA II

AVITUS.

Undeva unde timpul aproape că stă în loc, lângă o scară albă. Avitus se plimbă prin camera infinitului vorbind despre trecut. Vorbește tare, ecoul răsună în mintea tuturor celor care își doresc să devină cineva, mai ales Praeteris.

- (Se oprește din mers) Ah! Dragul meu Praeteris... te văd în oglinda sufletului oscilator între bine și rău...
- Nu fi trist, oriunde ai exista, eu te știu, te cunosc, iar viitorul tău este unul bun.
- Nu te da bătut oriunde ai fi, vei ieși la iveală.
- Vin acum, Praeteris, să-ți îndrum calea spre viitorul tău pașnic și durabil.
- (Se uită în jos) Nu repetați trecutul...
- Să-l uitați, căci ce s-a întâmplat odată, a doua oară se întâmplă doar dacă decide omul.
- Nu vă uitați în spate, soarele, indiferent de starea sa, răsare și apune mereu. Voi să răsăriți spre un apus binecuvântat, nu unul rău.
- (Se uită către cer) Gândiți limpede. Luați totul încetul cu încetul, așa vă formați fizic și sufletește.
- Dragul meu Praeteris, mă vei auzi, iar vocea mea te va călăuzi spre mine.
- Destinul tău este menit să se împlinească acum.
- Te aștept, aici, în eternitate.
- (Cu glas) Prae-te-ris!... Prae-te-ris!... (Ecou)

TABLOUL III

SCENA I

AVITUS, PRAETERIS.

O scară foarte mare. Avitus stă în vârf, strălucind puternic, așteptându-l pe Praeteris să vină la el. Praeteris este la poalele scării, îndurerat, nu știe ce să facă.

AVITUS (Privind trecutul): M-ai ascultat și ai venit după ecou, dragul meu Praeteris. Ți-am spus eu că viitorul dacă ți-l dorești, îl cauți și-l găsești.

PRAETERIS(disperat): Scapă-mă! Scapă-mă de această durere sufletească! Ce trebuie să fac? Unde să mă duc? Scara aceasta este prea lungă, nu pot urca!

AVITUS (Cu o ușoară suflare, se uită spre el): Luptă, Praeteris! Arată că dorești asta. Mai mult nu-ți pot spune...

PRAETERIS (Se ridică și începe să fugă): Voi renunța la ceea ce ecoul mi-a spus! (Ajunge la scară) Voi da tot ce voi putea, nu voi da înapoi! Ecoul tău este în mine și mă ajută... Sau? Mă ajută? De ce nu mă ajută? Avitus, Avitus! Ajută-mă! (disperat)

AVITUS: Nu te da bătut! Modelează ceva frumos, fără regret! (Se uită la el)

PRAETERIS (Urcând trepte către Avitus): Dacă știam că este așa ușor, de ce nu am făcut asta de la bun început. (Fuge) Este meritul tău, îți mulțumesc! Ecoul m-a chemat.

AVITUS: Te aștept, așa cum și mama își așteaptă pruncul. Nu este meritul meu că ai ajuns până aici, ci al tău.

PRAETERIS: Vin, vin! (Aproape de final cade din) AVITUS! AVITUS! Ajutor! De ce nu mă ajuti, vino mai repede să mă călăuzești spre tine, de ce nu mă ajuti?

AVITUS: Nu te grăbi! În graba de a ajunge în vârf, lupta aceasta se strică! Ecoul te cheamă... imaginează-ți ce frumos este să te vezi unde ai visat de mic copil.

PRAETERIS (Urcă din nou): Acum! Vin acum! Cu toată forța mea! Trecutul îl las în urmă, nu mă mai uit în spate... (se oprește) trecutul? (Cade din nou)

AVITUS (fără o emoție): Vino!... Prae-te-ris!

PRAETERIS (Urcând din nou) Ecoul... vin! Vreau să mă lepăd de cine am fost ca și persoană. Viața mea a fost una infernă. Voi învăța să lupt, să mă modelez spiritual, să-mi caut un rost... doar așa mă pot schimba, ce am fost, nu voi mai fi! (Aproape ajunge către Avitus)

AVITUS (îi dă mâna lui Praeteris, apoi îl împinge jos) Învăță, Praeteris, învață!

PRAETERIS (pierzându-și speranța) Mi-ai spus că mă vei ajuta... de ce mă împingi? (plânge) Nici viitor nu mai am, nu mai are rost să fac nimic cu viața mea... de ce nu mă accepți...? De ce!!

AVITUS: Haide! Nu te da bătut. Nu renunța în fața mea!

PRAETERIS: Dar vreau să renunț, de ce nu e mai ușor? De ce merit asta? Cum fac? Nu mai pot... (cade la pământ)

AVITUS: Dacă îți dorești cu adevărat, vei reuși, viitorul este în mâinile tale. Tu ești steaua de pe cer și speranța propriei conștiințe! Luptă! Te aștept aici! Nu este ușor, căci dacă era ușor acum nu mai erai cum sunt eu.

PRAETERIS: Ai dreptate... e greu... e greu... Poate că și tu ai fost în ipostaza mea, dar nu te-ai dat bătut.

AVITUS (Se uită într-o parte, pe o voce joasă): Am fost, dar nu voi mai fi! Vino... viitorul te cheamă...

SCENA II

AVITUS, PRAETERIS.

O încăpere tăcută, o scară pe centru, timpul aproape că stă în loc. Praeteris, cu o ultimă putere, încearcă să urce din nou și din nou către lumină. Avitus se uită la el, așteptându-l.

AVITUS (pe un ton blând): Haide! Modelează-te, fii ceea ce mâine nu vei regreta pentru că ai luptat astăzi.

PRAETERIS (Începe să urce): Am tot încercat și am tot încercat. (Grăbind puțin pasul) Nu credeam că va fi așa greu. Aparent, dacă îți dorești să faci ceva, trebuie să lupți și să îți dorești cu adevărat acel lucru...

AVITUS: Așa am fost și eu, să știi... necesită timp, dragul meu, încet-încet te apropii...

PRAETERIS: Lupt! Lupt! (Cu pași micuți) Cuvintele tale mi-au fost medicament mie, acum este șansa mea. Sunt un suflet care încă nu se oprește să renunțe la visul meu. E șansa mea, e meritul meu să ajung acolo sus... (se oprește, uitându-se la Avitus) Avitus, vin!

AVITUS: Oameni ca tine au învățat cum să adune din trecut și să investească în viitor. Nu-ți pierde speranța! Căci speranța ești chiar tu!

PRAETERIS: Viitorul e în față! Eu, trecutul, mă voi renaște spre frumos. (Aproape de final cade din nou)

AVITUS: Am încredere în tine... din greșeli vei învăța... acum, e ultima oară când vei mai urca.

PRAETERIS (Extenuat, dar cu o mică speranță în el): Nu... mă... dau.... bătut! (Începe să urce)

AVITUS (În mintea sa): Eu... nu sunt perfect... fiecare are un moment al său, poate că nu sunt cu adevărat fericit, mă uit cum urcă, dar parcă... mă văd pe mine în ochii lui... trecutul nu-l pot uita, poate că am greșit, poate că, de fapt, ar trebui să mă gândesc cine am fost și cine am ajuns... sunt prea fericit să gândesc uneori.

SCENA III

AVITUS, PRAETERIS.

Pe scara viitorului și sufletului. Avitus îi oferă mâna lui Praeteris care aproape ajunge sus după multe încercări. Acesta se află pe ultimele trepte, epuizat și sângerând la genunchi. Sângele reprezintă patimile trăite, plânsetele și lupta pe care a avut-o de a ajunge până sus.

AVITUS (îl privește blând pe Praeteris): Haide, dragul meu, încă puțin! Nu te teme, ai încredere! Ești cu mine, cu cine ți-a fost amic și te-a ajutat să ajungi, aici, în vârf. Nimeni nu poate urca în locul tău, tu ești speranța!

PRAETERIS (tremurând): Am căzut de atâtea ori... am plâns, am renunțat, dar totuși încă sunt aici... de ce trebuia să sufăr atât? Asta nu am înțeles.

AVITUS (blând) Pentru a învăța să vezi că, în întuneric, există o oarecare lumină care așteaptă să fie luată de cineva.

PRAETERIS (se oprește, cu lacrimi în ochi.): Ești cine mi-am dorit să fiu de la bun început?...

AVITUS (zâmbind): Iar tu ești cine am fost eu, cine am realizat că nu ar trebui să-l uit, pentru că și eu am fost în locul tău, și eu m-am modelat, iar acum trăiesc în pace. Eu sunt clipa în care ai ales să te ridici. Eu sunt tu, tu ești eu...

PRAETERIS (Praeteris urcă ultima treaptă. Avitus îi întinde mâna): Mi-ai fost ecoul... și chemarea... acum, după atâta timp, îți dau sufletul meu în mâna ta.

AVITUS: Acum ai ajuns. Trecutul nu se stinge, ci se transformă. Tu ești ceea ce ai fost și ceea ce vei fi. (Praeteris îl prinde de mână. Lumina îi învăluie pe amândoi. Scara dispare din peisaj. O lumină albă pulsează blând ca o inimă.)

AVITUS (ecou, din lumină): Ai urcat Praeteris, ai urcat! Zâmbește, fii fericit! Lupta s-a încheiat. (Face o pauză, apoi spune) Praeteris, ești cine ai dorit să fii! Viitorul este în

măinile tale. Eu, Avitus, mă oglindesc în sufletul tău. (Se transformă într-o lumină care intră în Praeteris)

PRAETERIS (ecou, o voce asemănătoare cu a lui Avitus): Am învățat să nu mă mai tem de mine, am învățat că cine se iartă și nu renunță, se naște din nou. Iar eu, eu sunt astăzi un erou.

AVITUS (din suflet): Te-ai temut de viitor și de clipa trecătoare, dar pășind misterios, s-a născut o nouă cale.

PRAETERIS: Glasul meu vorbește... liniștea mea sufletească este în mine, sufletul meu, sufletul meu! Viitorul este în sufletul meu... (se înalță spre viitorul mult așteptat, just, pașnic și durabil)

(Cortina cade)

Responsabilitatea

Elev: Ilie Irina-Ștefania

*Profesor coordonator: pr. Pristavu Cosmin-Constantin
Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi*

Consider că pot să contribui la un viitor mai bun, atât pentru mine, cât și pentru cei din jur și natură, reciclând cât mai mult astfel încât deșeurile să fie cât mai puține, iar natura să renască. Chiar dacă este un lucru mic, poate ajuta enorm prin stoparea descompunerii deșeurilor plastice în sol și în mediul acvatic. Dând hainele care nu îmi mai vin fără să fiu nevoită să le arunc, deoarece ar însemna o pierdere pe plan financiar și material, pentru că, în momentul în care aruncăm ceva, nu ne gândim la munca care a stat în spatele creării acelui obiect și nu mai valorificăm faptul că părinții noștri au muncit pentru ca noi să ne permitem haine sau orice altceva, pe care în loc să le donăm, le aruncăm, pentru că „de ce?”

Ce ne face pe noi să fim responsabili?

Poate faptul că putem ajuta natura și viețuitoarele ei și că avem capacitatea de a crea un viitor mai bun. Eu cred că pot contribui la asta prin gesturi simple, dar foarte utile.

Reciclarea este unul dintre ele. Dacă reciclez cât mai mult, cantitatea de deșeuri scade, iar natura are o șansă reală să se refacă. Un gest mic poate opri plasticul să se descompună în sol și în apă, ceea ce protejează ecosistemele și sănătatea noastră.

Un alt mod prin care pot fi responsabilă este să dau mai departe hainele care nu îmi mai vin, în loc să le arunc. Aruncarea lor înseamnă risipă de bani și de resurse, pentru că uităm câtă muncă a fost în spatele producerii lor și cât efort fac părinții noștri pentru a ni le oferi. Donând, nu doar evit risipa, ci și ajut pe cineva care are nevoie.

Ca răspuns la întrebarea mea inițială, îmi dau seama că responsabilitatea vine și din ce îmi doresc pentru viitor. Vreau un mediu mai curat și sustenabil, în care oamenii, natura și pacea să coexiste armonios. Poate că asta este exact direcția pe care o caut.

Reciclând și donând lucrurile pe care nu le mai folosim, reducem risipa, protejăm mediul și punem bazele unui viitor mai bun pentru toți.

Pacea

Elev: Ilie Sebastian

Profesor coordonator: Terciu Andreea-Mădălina

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Ce este pacea?

Pacea nu este doar absența războiului sau a conflictului. Ea este prezența armoniei, a încrederii, a dreptății și a dragostei în inimile oamenilor. Pacea începe în interior, în modul în care gândești și simți, și se răspândește apoi în jur.

A. Câteva aspecte importante despre pace:

1. Pacea interioară (sufletul liniștit):

Vine dintr-o conștiință curată

Din credință și speranță

Din acceptarea a ceea ce nu putem controla

O inimă împăcată cu Dumnezeu devine o inimă pașnică.

B. Pacea cu ceilalți

1. Respect reciproc

2. Iertare

3. Răbdare

Să știi când să asculți și când să taci

Unde e orgoliu, pacea pleacă; unde e smerenie, pacea rămâne.

C. Pacea în comunitate și în lume

1. Dreptate

2. Valori morale

3. Solidaritate

O societate este pașnică atunci când oamenii se simt protejați și tratați cu dreptate.

D. Pacea în credință

În tradiția creștină, pacea nu e doar un sentiment — este un dar de sus:

„Pacea Mea v-o dau vouă; nu v-o dau precum o dă lumea.”

— (Ioan 14:27)

Pacea lumii este fragilă și trecătoare;
Pacea lui Dumnezeu este profundă și veșnică.

E. Ce distruge pacea?

- 1.Frica
- 2.Mândria
- 3.Invidia
- 4.Minciuna
- 5.Lipsa sensului

Dacă lași răul în gânduri, el îți fură liniștea înainte să-ți fure orice altceva .

F. Cum putem cultiva pacea?

- 1.Rugăciune și meditație asupra binelui
- 2.Iertare (chiar și atunci când doare)
- 3.Recunoștință pentru tot ce ai
- 4.Să ajuți pe cineva în nevoie
- 5.Curătenie în gânduri și în inimă

Concluzie

Pacea este respirația sufletului.

Când ai pace în inimă, nici furtuna de afară nu te sperie.

Când ai pace cu Dumnezeu, lumea întreagă poate fi împotriva ta și totuși... ești în siguranță.

Shaping a bright future

Elevi: Ionel Andreea, Pribeagu Selma-Adelina

Profesor coordonator: Puiu Otilia-Mariana

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

There are a lot of problems in the world regarding the future of the next generations. Some of them started from the older generations such as descrimination, racism and even unfairness. While the others started from our generation by bullying and pollution. How can we stop them as the younger generation?

First of all, nowadays we have access to the internet and a lot more information to research before we judge someone for the way they choose to live their own life. We can start by supporting them or help them understand that if they are doing something wrong they should stop.

Second of all, this days people, especially teenagers, face a major problem such as bullying which usually comes from racism or arrogance. This actions can lead to severe problems including depression, anxiety or anorexia. This problems can be stopped by doing activities for instance anti-bullying presentations or free speech therapy.

Third of all, another problem created especially by teenagers who don't care about sustainability is pollution. Even though there a lot of activities that are in plan for saving the nature, people don't care and just throw garbage around the street or in lakes.

In conclusion, it is better to say that the older generation should share the right knowledge to the teenagers for them to have a bright future.

Altă luptă pentru pace

Elev: Mihăese Maria

Profesor coordonator: Butescu Gianina

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

În contextul lumii contemporane, ideea de pace devine nu doar un ideal, ci o necesitate urgentă. Tema „Altă ‘luptă’ pentru pace” propune o abordare diferită a modului în care putem contribui la crearea unei societăți armonioase. Nu este vorba despre confruntare, ci despre efortul continuu de a promova înțelegerea, solidaritatea, respectul și responsabilitatea față de semenii și față de planetă.

Săptămâna Educației Globale 2025, sub motto-ul „Modelarea unui viitor just, pașnic și sustenabil”, ne invită să reflectăm asupra modului în care acțiunile noastre cotidiene influențează lumea. Educația pentru pace nu se limitează la lecții teoretice, ci presupune formarea unor valori care pot transforma comunitățile: empatia, toleranța și dorința de a construi, nu de a distruge.

Adevărata „luptă” pentru pace începe cu noi. Fiecare gest de bunătate, fiecare act de implicare, fiecare cuvânt ales cu grijă poate deveni o contribuție la un viitor mai bun. Tinerii sunt, în mod special, purtători ai schimbării și pot deveni lideri ai unui mod nou de a înțelege lumea: unul în care cooperarea și responsabilitatea globală sunt fundamentale.

Prin participarea la proiecte educaționale, dezbateri, activități de voluntariat și campanii de conștientizare, elevii pot descoperi că pacea nu este o idee abstractă, ci un rezultat al acțiunilor colective. O societate pașnică se construiește prin dialog, colaborare și prin promovarea dreptății sociale.

În concluzie, „Altă ‘luptă’ pentru pace” ne provoacă să ne reconsiderăm valorile și să privim educația ca pe un instrument esențial în construirea unei lumi mai bune. Viitorul poate fi just, pașnic și sustenabil doar dacă fiecare dintre noi își asumă rolul în modelarea lui.

Nesiguranță

Elev: Miron Marian-Ionuț

Profesor coordonator: Istrate Vlad

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Viitorul planetei noastre pare tot mai nesigur, prins între două forțe aparent opuse: progresul tehnologic și fragilitatea lumii naturale. În fiecare zi apar inovații care promet să rezolve probleme vechi, de la energie și agricultură până la transport și sănătate. În același timp, știrile despre dezastre climatice, ecosisteme distruse și resurse epuizate ne amintesc că, oricât de avansați am deveni, depindem în continuare de un echilibru delicat. Această tensiune ridică întrebări nu doar practice, ci și morale și spirituale: ce rol ar trebui să aibă omul în lume? Ce datorie avem față de creație? Și cum împăcăm dorința de progres cu obligația de a proteja ceea ce am primit?

Din perspectiva tehnologică, omenirea traversează o perioadă fascinantă. Inteligența artificială, biotehnologia, robotica și energiile regenerabile ne oferă instrumente care ar fi părut de neconceput acum câteva decenii. De exemplu, există proiecte ce folosesc AI pentru a prezice modele climatice sau pentru a optimiza folosirea energiei în orașe. În domeniul agriculturii, senzorii și dronele pot reduce risipa de apă și pot crește eficiența culturilor. Chiar și în zona ecologică, tehnologia poate repara parțial ceea ce a fost distrus: există inițiative de refacere a coralilor folosind imprimante 3D, sau de captare a carbonului direct din atmosferă.

Pe hârtie, toate acestea sună promițător. Totuși, tehnologia are și limite, iar uneori poate chiar agrava problemele. Producția anumitor dispozitive „verzi” necesită resurse rare, exploatate în moduri care afectează comunități vulnerabile. Inteligența artificială, deși utilă, consumă cantități enorme de energie în centrele de date. În plus, progresul tehnologic poate crea un nou tip de inegalitate: cei care au acces la el prosperă, iar cei care nu îl au rămân și mai în urmă. Planetă, dar și societatea însăși, devin astfel nesigure, împinse într-o direcție greu de controlat.

Aici intervine perspectiva teologică, care poate oferi o ancoră morală. În tradițiile religioase — și în special în creștinism — omul nu este văzut ca un stăpân absolut al naturii, ci ca un administrator al ei. Ideea de stewardship (sau isprăvnicie) spune că pământul nu ne aparține, ci ne este încredințat. În Cartea Genezei, Dumnezeu îi oferă omului responsabilitatea de a „lucra și păzi” grădina, iar acest „a păzi” sugerează limite, respect și grijă, nu exploatare nelimitată. Astfel, tehnologia nu ar trebui să fie folosită pentru a domina natura, ci pentru a o proteja și repara, atunci când este necesar.

Teologia ne atrage atenția și asupra pericolului mândriei: tentația de a crede că putem rezolva totul singuri, fără consecințe, doar pentru că avem instrumente avansate. Există pasaje biblice care avertizează împotriva ideii că omul poate deveni „ca un zeu”, adică rupt de responsabilitate și de realitatea fragilității sale. Un viitor

nesigur devine și mai nesigur atunci când oamenii nu își recunosc limitele și ignoră interdependența cu natura.

Pe de altă parte, credința oferă și speranță. În multe interpretări teologice, creația nu este abandonată, ci în continuă transformare. Există ideea că lumea poate fi restaurată, iar omul este chemat să participe la această restaurare. Aici tehnologia poate juca un rol decisiv, dacă este ghidată de valori etice: compasiune, dreptate, cumpătare. Dacă progresul devine un instrument al responsabilității, și nu al profitului fără limite, atunci poate contribui la stabilitatea planetei.

În concluzie, viitorul nesigur al planetei nu este cauzat doar de tehnologie sau doar de morală, ci de felul în care acestea se întâlnesc. O lume sigură și sustenabilă nu se poate construi fără inovație, dar nici fără valori. Iar poate cea mai mare provocare a generației noastre este tocmai aceasta: să îmbine cunoașterea științifică cu înțelepciunea spirituală, pentru a crea un viitor în care progresul nu distruge, ci protejează.

Education Without Borders

Elevi: Munteanu Miruna, Palaniță Radu

Profesor coordonator: Puiu Otilia-Mariana

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

The Global Education Week is a unique opportunity to celebrate the role of youth in constructing the best possible tomorrow. Full of energy, creativity, and hope, today's youth have the ability to create a world which will be truly just, peaceful, and sustainable.

The first significant manner through which they can impact the world positively will be supporting justice and opposing discrimination. Those who attend school can immediately put an end to bullying and support their friends who face injustice due to their background, gender, and abilities. They can form groups and initiatives that promote awareness about equality and respect in the educational institution and society at large.

Another crucial role that the youth can play is promoting peace through the power of empathetic understanding and conflict resolution. Students take up the role of peer mediators in their own schools and learn to resolve conflicts in a calm and composed manner without allowing them to escalate. Some others participate in exchange programs involving youth from other nations through online forums and communities where they learn the value of understanding different perspectives and shattering stereotypes. They learn to create a bridge of understanding between people through the power of respectful listening and dialogue.

Finally, when young people decide to fight against discrimination through dialogue rather than conflict, they embody the role of the true builders of a better world. This occurs because the actions of young people at the grass roots level reflect that only through combined effort can the world be a just and peaceful one.

Pacea în Sfânta Scriptură

Elev: Nahoi Iustin

Profesor coordonator: pr. Pristavu Cosmin-Constantin

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

În Sfânta Scriptură găsim adesea cuvinte și versete unde ne sunt prezentate lucruri despre pace, atât în Testamentul cel nou, cât și în Testamentul cel vechi. Aici, termenul de pace poate avea atât sensul exterior, de pace propriu-zisă, sau lipsa războaielor, a certurilor, a discordiei și altele, cât și de pace interioară, sau sufletească, pe care creștinul de azi o poate simți mai ales prin primirea Sfintelor Taine ale Bisericii, ca milă a lui Dumnezeu față de noi, ca oameni.

Există numeroase exemple unde Dumnezeu făgăduiește sau chiar oferă direct pace (εἰρήνη sau pax, pacis în greacă, respectiv latină) celor care îndeplinesc poruncile Sale:

Levitic 26, 6: „Voi trimite pace pe pământul vostru și nimeni nu vă va tulbura; voi goni fiarele sălbatice și sabia nu va trece prin pământul vostru.”

Psalm 119, 7: „Cu cei ce urau pacea, făcător de pace eram...”

Isaia 26, 3: „Nădejde neclintită, Tu ne vei păstra pacea noastră, că întru Tine ne punem nădejdea.”

Matei 5, 9: „Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.”

Ioan 14, 27: „Pacea Mea o dau vouă, nu precum dă lumea vă dau Eu.”

Filipeni 4, 7: „Pacea lui Dumnezeu să păzească inimile și cugetele voastre întru Hristos Iisus.”

Filipeni 4, 9: „Cele ce ați învățat și ați primit și ați auzit și ați văzut la mine, acestea să faceți, și Dumnezeul păcii va fi cu voi.”

II Tesaloniceni 3, 16: „Și Însuși Domnul păcii să vă dăruiască vouă pace totdeauna și în tot chipul.”

Ioan 20, 19: „...A venit Iisus și a stat în mijlocul lor și le-a zis: Pace vouă!”

Inclusiv atunci când Domnul Iisus Hristos a binevoit a lua firea noastră omenească, cea stricată prin păcat și S-a născut din pântecul fecioresc al Preacuratei Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioarei Maria, îngerii au cântat: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire”, arătând prin aceasta scopul venirii Fiului lui Dumnezeu pe pământ. Cu toate acestea, Hristos a zis: „Nu socotiți că am venit să aduc pace pe pământ; n-am venit să aduc pace, ci sabie.” (Matei 10;34). Aceasta, trebuie înțeleasă așa: „Nu am venit să împac adevărul și minciuna, înțelepciunea și prostia, binele și răul, dreptatea și silnicia, dobitocia și omenia, nevinovăția și desfrânarea, pe Dumnezeu și pe mamona, ci am adus sabie ca să tai și să le despart, încât să nu se amestece. Cu ce să le tai și să le desparti, Doamne? Cu sabia adevărului. Ori cu sabia cuvântului lui Dumnezeu, ceea ce e totuna. (Sfântul Nicolae Velimirovici, Întrebări ale lumii de azi, Ed. Sofia, București, p. 39).

În concluzie, pacea este un dar al Domnului pentru noi oamenii, ca dovadă a milei Sale.

Education for a Changing World

Elev: Panait Bianca-Maria

Profesor coordonator: Puiu Otilia-Mariana

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Global Education Week reminds us of every year that young people play a big role in shaping for a peaceful and sustainable future. It is essential for today's generation because in that way the youth can influence society in a lot of meaningful ways. By learning about these issues and applying them in their daily activities, young people can have a big influence on society by helping today's generation to become more responsible for a peaceful and sustainable future.

First of all, justice can be promoted by young people that actively support fairness and equality in communities and schools. Young people are also challenged by unfairness and supporting equality. By acting honestly, they set a positive example for their classmates and friends. Treating others with respect, empathy, speaking up when someone is being bullied or humiliated and participating in activities that raise awareness about human rights it helps to create an environment where everyone feels valued, heard and seen,

Secondly, youth people can strengthen peace through calm dialogues and empathy. So instead of responding with anger in conflicts, not only students but any other human being should practise understanding different perspectives and choosing to solve the conflict with calm and respect so that they can reduce the misunderstandings and tension. Participating in group projects activities about Justice and sustainability also helps teachers but students also to build a strong, respectful and understanding relationships.

In addition, young people can protect the planet by engaging in sustainability efforts. The simple actions such as recycling plastic, choosing public transport or planting trees and flowers at community events can demonstrate that we can be extremely responsible towards the environment and people. In that way, these kinds of habits show that everyone has the power to care for and save natural resources and also can have a big impact on the planet.

In conclusion, every human action is essential for building a better world for a better future. When youth people make choices they can build everyday a progressing future that is peaceful, safe and environmentally responsible. Their behaviour can inspire others to improve communities and use natural resources with responsibility. We can agree that when the youth people work together with responsibility they help the communities grow better and more peaceful.

Viitorul

Elev: Păscăreanu Cosmin

Profesor coordonator: Istrate Vlad

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Un viitor mai just și mai verde pentru toată lumea este o temă despre care vorbim tot mai des, dar pe care încă nu o înțelegem pe deplin. De multe ori, când aud expresia „viitor sustenabil”, mă gândesc la ceva foarte tehnic: panouri solare, reciclare, mașini electrice. Totuși, cred că problema este mult mai adâncă și că ține nu doar de tehnologie, ci și de felul în care ne raportăm unii la alții și la lume. Într-un fel, ține chiar și de cum ne învățăm valorile, de la familie, școală și până la ceea ce ne oferă tradiția creștină despre responsabilitate și grijă față de creație.

În teologie există ideea de imago Dei, faptul că omul este creat după chipul lui Dumnezeu. Asta nu înseamnă doar demnitate, ci și responsabilitate. Dacă suntem făcuți să fim administratori ai lumii în care trăim, atunci un viitor verde nu este doar un proiect ecologic, ci o datorie morală. Profesorul meu de religie spune uneori că „pământul nu ne aparține; ne este împrumutat”. Mi se pare o imagine puternică, mai ales într-o epocă în care consumăm foarte repede și gândim prea rar.

Un viitor just înseamnă, în primul rând, că toți oamenii ar trebui să aibă șanse egale de a trăi într-un mediu sănătos. Faptul că unii respiră aer curat, iar alții locuiesc lângă gropi de gunoi nu e doar o nedreptate socială, ci și una morală. În Biblie, profeții vorbesc adesea despre dreptate ca „restaurare”, ca un proces în care cei vulnerabili sunt protejați. Dacă aplicăm asta la lumea modernă, putem spune că dreptatea înseamnă și protejarea comunităților afectate de poluare sau schimbări climatice.

Totuși, nu putem aștepta doar ca marii lideri să rezolve totul. Un viitor mai verde începe cu gesturi mici, care par neînsemnate: să nu irosești apă, să reciclezi, să mergi pe jos când se poate, să nu arunci gunoi pe jos. Chiar și Biserica vorbește despre modestie și cumpătate, valori care se potrivesc perfect cu ideea de sustenabilitate. Să nu consumi mai mult decât ai nevoie e și un act spiritual, și un act ecologic.

Cred, totuși, că viitorul nu va fi automat mai bun doar pentru că ne dorim asta. Trebuie să muncim, să învățăm și să ne schimbăm obiceiurile. Dar, dacă vom combina cunoștințele științifice cu responsabilitatea morală și spirituală, avem o șansă reală. Iar un viitor mai verde nu este doar un vis ecologist, ci un mod prin care arătăm respect față de lume, față de ceilalți și, într-un fel, față de Dumnezeu.

Pentru a înțelege mai bine ce înseamnă un viitor mai just și mai verde, cred că trebuie să privim nu doar la lumea din jur, ci și la felul în care ne formăm ca oameni. De multe ori ni se spune că tinerii sunt „viitorul”, dar eu cred că asta nu înseamnă doar așteptarea ca noi să preluăm responsabilități mai târziu. Înseamnă să fim implicați

chiar acum, să înțelegem problemele și să avem curajul să punem întrebări. Dacă nu începem să ne pese astăzi, mâine s-ar putea să fie prea târziu.

Un lucru care mă impresionează mereu este cât de mult se schimbă natura când oamenii o lasă în pace. Am văzut filmulețe despre locuri care, după ce au fost abandonate de industrie, și-au recăpătat viața: păduri cresc din nou, animalele revin, râurile se limpezesc. Parcă natura așteaptă mereu un semn că poate să respire. În teologie există ideea că întreaga creație „suspină” și tânjește după restaurare. Mi se pare o imagine foarte poetică, dar și reală. Dacă planeta suferă din cauza noastră, tot prin noi poate să se vindece.

Un viitor verde nu poate fi construit fără educație. Poți să pui panouri solare pe fiecare casă, dar dacă oamenii nu înțeleg de ce contează, schimbarea nu va ține mult. Educația ecologică nu ar trebui să fie doar un capitol într-o materie, ci o atitudine. Cred că școlile ar putea face mai multe activități practice: plantări de copaci, proiecte de curățenie, dezbateri despre consumul responsabil. Astfel, elevii ar simți că ecologia nu e ceva abstract, ci o parte reală din viața lor.

Și totuși, un viitor just nu înseamnă doar ecologie. Înseamnă și să reducem diferențele dintre oameni. Sunt locuri în lume unde oamenii trăiesc cu mult mai puțin decât considerăm noi minimul necesar. Un viitor cu adevărat just nu poate exista atâta timp cât o parte a lumii prosperă, iar alta suferă. În multe texte religioase apare ideea că adevărata credință se vede în modul în care îi tratăm pe cei mai vulnerabili. În acest sens, un viitor mai verde și mai echitabil nu poate exclude solidaritatea.

În plus, trebuie să înțelegem că natura nu este doar un decor, ci un partener al existenței noastre. Aerul, apa, pâinea pe care o mâncăm — toate vin dintr-un echilibru fragil pe care nu îl putem forța la nesfârșit. Dacă omul se îndepărtează prea mult de natură, se îndepărtează și de sine. Chiar și în interpretările teologice, îngrijirea creației nu este doar un gest moral, ci și unul care ne apropie de ceea ce suntem cu adevărat.

În final, cred că viitorul mai verde și mai just începe cu un lucru aparent mic: speranța. Speranța că, lucrând împreună, putem schimba ceva. Speranța că nu suntem indiferenți. Speranța că nu am uitat lecția simplă, dar esențială, că pământul este casa noastră comună. Dacă vom păstra această idee vie, atunci viitorul nu va mai fi doar o proiecție, ci un drum pe care îl putem construi pas cu pas.

Adevărata schimbare începe din gesturile mici

Elev: Pînzariu Elena-Ionela

Profesor coordonator: Bejinariu Florin

Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani

În fiecare generație există un moment în care ne oprim puțin și ne întrebăm în ce fel de lume vrem să trăim. Pentru noi, tema din Săptămâna Educației Globale de anul acesta, „Modelarea unui viitor just, pașnic și durabil” e exact genul de întrebare care nu poate primi un răspuns grăbit. E o temă despre noi, despre ce putem face acum, în timp ce suntem încă elevi, pentru ca mâine să nu ne regretăm că nu am făcut nimic. Nu-mi imaginez decât o lume fără conflicte, o lume unde dezacordul și liniștea dintre oameni. La felul în care vorbim unii cu alții, la respectul care ar trebui să fie normal, nu excepție sau obligație. Pace înseamnă, în primul rând, să nu ne mai grăbim să judecăm, să nu ne atacăm pentru diferențe și să avem răbdare să ascultăm înainte de a reacționa. Asta începe din școli, din comunitățile noastre, din fiecare discuție în care alegem să nu alimentăm tensiunea. Dacă ne reușim să avem pace la nivel mic, cum am putea avea la nivel mare?

Un viitor just înseamnă șanse reale, nu doar vorbe frumoase. Înseamnă să ne uităm la oameni așa cum sunt, nu prin etichetele puse de alții. E despre corectitudine în modul în care ne comportăm, în deciziile pe care le luăm, în felul în care alegem să fim când nimeni nu ne vede. Dreptatea nu vine singură. O construim prin modul în care reacționăm la nedreptate, prin curajul de a spune că nu este bine, prin grijă pe care o avem pentru cei ce nu au voce. Uneori, o lume mai dreaptă începe cu un singur om care alege să nu întoarcă privirea. Iar partea cu viitorul durabil e poate cea mai sinceră dovadă că totul ține de noi. Pentru că planeta nu ne aparține doar nouă, ci și celor care vin după noi. E ușor să spui că „nu contează” dacă nu reciclezi, dacă lași lumina aprinsă sau dacă risipești resurse, dar fiecare mică alegere se adună. Durabilitatea nu este un concept complicat, e un stil de viață în care ne pasă puțin mai mult: de natură, comunitate, echilibrul dintre ce luăm și ce dăm înapoi.

Tema acestei săptămâni nu ne cere să fim perfecți, ci doar să fim conștienți. Să ne uităm la lumea din jur și să ne gândim ce putem schimba la nivelul nostru. Chiar e nevoie de gesturi mici ca să facem diferența. Uneori e de ajuns să fii calm, sincer, responsabil și să nu uiți că viitorul chiar se formează din alegerile noastre de azi.

Dacă noi, cei care suntem încă la început de drum, învățăm să punem pacea, corectitudinea și responsabilitatea pe lista de priorități, atunci viitorul despre care se vorbește nu rămâne doar un slogan. Devine real. Devine lumea în care ne vom trăi viața și pe care o vom putea privi fără regret.

Altă luptă pentru pace

Elev: Sandu Lorena

Profesor coordonator: Butescu Gianina

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

În contextul actual al lumii, în care conflictele, inegalitățile și schimbările climatice continuă să afecteze viețile a milioane de oameni, tema Săptămânii Educației Globale – „Altă luptă pentru pace” – devine mai relevantă ca niciodată. Pacea nu mai poate fi privită doar ca absență a violenței, ci ca un proces complex, care necesită implicare, responsabilitate și colaborare din partea fiecăruia dintre noi.

Modelarea unui viitor just, pașnic și sustenabil începe prin educație. Educația globală ne oferă instrumentele necesare pentru a înțelege lumea, pentru a analiza critic informațiile și pentru a dezvolta empatie față de cei din jur. Prin educație învățăm să respectăm diversitatea, să luptăm împotriva stereotipurilor și să promovăm valori precum solidaritatea, responsabilitatea și dreptatea socială.

„Altă luptă pentru pace” nu este o luptă cu arme, ci o luptă cu idei. Este o luptă pentru a combate ignorarea, intoleranța și indiferența. Înseamnă să înlocuim frica cu înțelegere, ura cu dialog și egoismul cu colaborare. Această luptă începe în comunitățile noastre, în școli, în familie și chiar în mediul online, acolo unde fiecare dintre noi poate avea un impact pozitiv.

Un viitor sustenabil presupune și protejarea mediului înconjurător. Fără o natură sănătoasă, nu poate exista nici pace durabilă. De aceea, elevii, profesorii și toți cetățenii trebuie să conștientizeze importanța unor acțiuni responsabile: reducerea consumului, reciclarea, protejarea resurselor și promovarea energiei verzi. Aceste comportamente, aparent mici, au un efect major asupra viitorului planetei.

În concluzie, „lupta” pentru pace este un angajament zilnic. Fiecare gest, fiecare alegere și fiecare cuvânt pot contribui la construirea unei lumi mai bune. Educația globală ne oferă șansa de a înțelege rolul nostru în societate și de a deveni cetățeni activi, care contribuie la un viitor echitabil și armonios. Doar împreună putem transforma pacea dintr-un ideal într-o realitate durabilă.

Altă luptă pentru pace

Elev: Scripniciuc Ana

Profesor coordonator: Butescu Gianina

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

În lumea de astăzi, pacea nu mai înseamnă doar absența războaielor. Pacea înseamnă liniște, respect și înțelegere între oameni. De aceea, tema „Altă luptă pentru pace” ne amintește că există o altfel de luptă, una fără arme, dar cu multă responsabilitate și grijă. Această luptă este despre dorința de a construi un viitor mai bun pentru toți.

Lupta pentru pace începe cu lucruri mici, pe care fiecare dintre noi le poate face. De exemplu, atunci când alegem să fim amabili, când ascultăm părerea altora sau când încercăm să rezolvăm conflictele prin dialog, nu prin certuri. Fiecare gest de bunătate poate schimba ziua cuiva și poate aduce un pic mai multă armonie în jur.

Un viitor just, pașnic și sustenabil se poate construi doar dacă învățăm să fim corecți și să respectăm regulile. Într-o lume dreaptă, toți oamenii au șanse egale: copiii pot învăța, tinerii își pot urma visurile, iar adulții pot munci într-un mediu sigur. Pacea adevărată se clădește atunci când oamenii aleg înțelegerea în locul conflictelor și când își folosesc cuvintele în locul violenței.

Foarte importantă în această „luptă” este și grija pentru natură. Viitorul nostru depinde de modul în care protejăm mediul. Dacă avem grijă să nu risipim resursele, să reciclăm și să respectăm planeta, putem oferi generațiilor următoare o lume sănătoasă și frumoasă.

Adevărata luptă pentru pace nu este grea, dar cere voință. Începe cu fiecare dintre noi. Dacă alegem să fim mai înțelegători, mai răbdători și mai buni, putem crea împreună o lume în care pacea nu este doar un ideal, ci o realitate.

Valorificare = sustenabilitate

Elev: Sîrbu George-Adrian

Profesor coordonator: Gheorghescu Mariana

Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani

Termenul de sustenabilitate are mai multe interpretări, dar în general se referă la capacitatea unui sistem de a se menține în timp, satisfăcând nevoile prezentului fără a compromite posibilitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi.

Valorificarea este procesul prin care materialele considerate inițial ca fiind fără valoare sau inutile (deșeurii) sau cele rezultate dintr-un proces de producție (subproduse), sunt transformate în resurse utile, produse noi sau energie, având ca scop - reducerea impactului asupra mediului, conservarea resurselor naturale și obținerea de beneficii economice.

Valorificarea deșeurilor și subproduselor în viața de zi cu zi este esențială pentru reducerea risipei alimentare, protejarea mediului și promovarea sustenabilității. Cu eforturi susținute, viitorul sustenabilității arată promițător, făcându-ne mai responsabili și de aceea cu sprijinul consumatorilor conștienți și implicați, putem avea un viitor durabil de calitate.

Putem valorifica aproape orice din tot ce ne înconjoară, oricând și oriunde, important este să vrem, să fim practici, responsabili și să ne dorim o viață mai bună, de calitate atât pentru noi, cât și pentru generațiile viitoare. Astfel, putem valorifica: zerul, cojile de ouă, cojile și cotoarele de măr, cojile de banane.

Utilizarea zerului:

- * Zerul este bogat în proteine de înaltă calitate, fiind ușor de digerat. Poate fi utilizat ca ingredient principal în băuturi sportive, băuturi nealcoolice, batoane proteice;

- * Zerul poate fi concentrat sau fracționat pentru a obține ingrediente cu proprietăți specifice, cum ar fi lactoferină, imunoglobuline sau peptide bioactive;

- * Zerul poate fi o sursă valoroasă de proteine și nutrienți pentru îmbogățirea altor produse alimentare, cum ar fi cereale, produse de patiserie sau supe;

Utilizarea cojilor de ouă:

Cojile de ouă sunt un material natural bogat în calciu și carbonat de calciu, cu un potențial semnificativ de valorificare:

- * Cojile de ouă se pot folosi pentru îmbogățirea calității solului, ca îngrășământ organic, sursă de calciu pentru plante, eficiente pentru a elimina metalele grele din apa contaminată, membrane biodegradabile pentru baterii;

* Cojile de ouă pot fi transformate în pulbere fină adăugată în mierea de albine și utilizată ca supliment alimentar bogat în calciu;

* Pulberea din coji de ouă poate fi utilizată ca ingredient în produse de panificație pentru a îmbunătăți textura și valoarea nutritivă a produsului finit;

* Cojile de ouă pot fi utilizate ca agent de clarificare natural pentru a elimina sedimentele din sucuri de fructe sau legume.

Utilizarea cojilor de banană:

* Fibre alimentare;

* Ambalaje biodegradabile;

* Producția de bioplastic.

Utilizarea cojilor și cotoarelor de măr:

* Sursă de pectină;

* Plastic bio;

* Făină;

* Îngrășământ bio;

* Hrană pentru animale.

Altă luptă pentru pace

Elev: Vițalaru Diana-Valentina

Profesor coordonator: Butescu Gianina

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

În contextul Săptămânii Educației Globale 2025, tema „Altă «luptă» pentru pace – Modelarea unui viitor just, pașnic și sustenabil” ne invită să reflectăm la felul în care fiecare dintre noi poate contribui la transformarea lumii într-un loc în care armonia, respectul și solidaritatea devin priorități reale. Lupta pentru pace nu mai este una dusă cu arme, ci cu valori, educație și responsabilitate. Astăzi, mai mult ca oricând, lumea are nevoie de o schimbare în felul în care ne raportăm unii la alții și la mediul înconjurător.

Pacea începe prin gesturi mici: ascultarea celuilalt, evitarea conflictelor inutile, încurajarea dialogului și respectarea diversității. În școli, comunități și în familii, fiecare act de înțelegere și empatie construiește fundația unui viitor mai armonios. Educația globală ne oferă contextul în care învățăm să vedem lumea dincolo de granițe, să înțelegem provocările altor popoare și să conștientizăm faptul că pacea nu este un privilegiu, ci un drept și o responsabilitate comună.

În același timp, sustenabilitatea joacă un rol esențial în menținerea păcii. Conflictele moderne apar adesea din cauza resurselor limitate sau a degradării mediului. Protejarea planetei noastre, adoptarea unui stil de viață responsabil și încurajarea utilizării eficiente a resurselor devin, astfel, forme de „luptă” pentru un viitor în care toți oamenii pot trăi în siguranță și echilibru.

Prin urmare, adevărata „luptă” pentru pace este una interioară și comunitară. Ea presupune curajul de a face alegeri morale, de a promova toleranța și de a acționa cu empatie. Doar prin educație, cooperare și o viziune responsabilă asupra lumii putem modela un viitor cu adevărat just, pașnic și sustenabil.

Modelarea unui viitor just pașnic și sustenabil

*Elev: Șchiopu Iuliana Alexandra
Profesor coordonator: Dobrinu Alina
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

Un viitor just, pașnic și sustenabil nu este ceva ce apare de la sine, ci un rezultat al alegerilor pe care le facem ca societate și ca indivizi. În primul rând, justiția înseamnă ca toți oamenii să aibă șanse egale: acces la educație, sănătate, locuri de muncă și un sistem de legi care îi protejează în mod corect. Pentru asta, trebuie să învățăm să respectăm diferențele dintre noi și să susținem pe cei care nu au aceleași oportunități.

Un viitor pașnic se construiește prin dialog și prin capacitatea de a rezolva conflictele fără violență. Înseamnă să înțelegem că fiecare persoană are propriile probleme și perspective, iar soluțiile bune apar atunci când suntem dispuși să ascultăm și să cooperăm. Pace nu înseamnă doar lipsa războaielor, ci și existența unor relații armonioase între oameni, în familie, în școală și în comunitate.

Pentru ca viitorul să fie sustenabil, este esențial să protejăm mediul. Asta presupune să folosim resursele responsabil, să reducem risipa și să alegem soluții care nu afectează planeta pe termen lung. Schimbările mici, precum reciclarea sau economisirea energiei, pot avea un impact mare dacă sunt făcute de cât mai mulți oameni.

În final, modelarea unui viitor mai bun depinde de implicarea fiecăruia. Atunci când acționăm cu responsabilitate, respect și grijă față de ceilalți și față de mediul înconjurător, contribuim la construirea unei lumi în care generațiile viitoare să trăiască în siguranță, echitate și armonie.

Secțiunea
CREAȚII LITERARE - POEZIE

O singură speranță...

Elev: Aionesei Sebastian

Profesor coordonator: Butescu Gianina

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Să fim noi oare singura speranță?
O singură planetă noi avem,
Din oameni se naște ultima șansă,
Chiar dacă de mii de ori cădem...

Să nu strivim nici visele ce-așteaptă,
Un simplu și spiritual ecou,
Pe-o planetă blând binecuvântată,
Doar noi putem să devenim eroi.

Iubiți, trăiți și protejați,
Și mii de suflete să vindecați,
Avem o singură planetă,
Și, poate, prea multe de reparat...

Să fim noi oare singura speranță?
Un simplu gând e-o mare nestemată,
Să nu lăsăm pe mâine ce am facem azi,
Să ne aprindem în suflet muguri de curaj.

Reacția viitorului curat

Elev: Alungulese Leonard Daniel

Profesor coordonator: Gheorghescu Mariana

Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani

Această poezie este dedicată generației tinere și are ca scop motivarea elevilor și a tinerilor din întreaga lume să contribuie la modelarea unui viitor mai just, pașnic și sustenabil. Prin limbaj modern și metafore inspirate din chimie, versurile invită la responsabilitate, solidaritate și folosirea resurselor curate pentru a transforma planeta într-un loc mai echilibrat și plin de speranță.

În laboratorul lumii, cu vise amestecate,
Preparăm un viitor cu valori distilate;
Punem în reacție curaj și responsabilitate,
Să obținem un drum drept în toate

Noi, generația care crește printre fire și ecrane,
Știm că schimbarea începe din lucruri mici, cotidiane;
Și-n fiecare alegere, fie ea mică sau mare,
Picurăm un strop de pace într-o lume care doare.

Chimia ne învață că orice reacție are un rost,
Că transformarea vine cu un mic, dar sincer cost;
Și dacă vrem un viitor limpede, aproape perfect,
Trebuie să scoatem toxinele din orice defect.

În soluții curate punem energie verde,
Căci știm că planeta nu mai poate să ne ierte;
Hidrogen, lumina soarelui, vântul ce nu obosește —
Toate devin resurse pentru tot ce ne-nflorește.

Prin osmoză de valori trecem ura-n ape line,
Separăm ce e toxic de ce poate da bine;
Și lumea-n laborator capătă altă structură,
Când scoatem din reacție nepăsare și ură

Polimerizăm speranța în lanțuri de-unire,

Monomeri de omenire legați prin dăruire;
Și-n faza finală, ramuri noi de consimțire
Cresc într-o lume pașnică, născută din iubire.

Distilăm viitorul într-un coloană de lumină,
Curățăm prezentul trist de tot ce îl submină;
Iar precipitatul ultim, obținut cu răbdare,
E un pământ mai drept, cu aer limpede și soare.

Când experimentul vieții pare greu de controlat,
Noi reacționăm uman, cu sufletul curat;
Și-nvățăm că viitorul nu e scris în laborator,
Ci-n alegerile simple ce dau lumii viitor.

Despre pace

Elev: Andrieș Denisa Maria

Profesor coordonator: Corduneanu Carmen

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Lupta noastră-i fără arme,
Doar cu vorbe ce alin,
Să aducem peste lume,
Un strop cald de pace-n plin.
Când apare supărarea,
Noi răspundem cu un zâmbet
Si schimbam încet tristețea ,
Într-un gând mai bun în, timp.
Fără ură, fără teama,
Doar cu inimi ce vor bune
Asta-i lupta ce rămâne,
Pacea să trăiască-n tine.
Zi de zi, cu pași mai mici,
Fără zgomot, fără ceartă,
Construim un drum spre pace,
Eu iubire mai de-aproape.

Altă „luptă” pentru pace

Elevi: Anton Andrei, Mocan Darius

Profesor coordonator: Corduneanu Carmen

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

În zori se aprinde iar o șoaptă,
Un drum începe, altu tace,
Și-n inimi obosite bate
O altă luptă pentru pace.

Nu scuturi grele, nu armate,
Nici pași de fier pe câmpuri seci,
Ci oameni simpli, altfel, poate,
Ce poartă stele-n proprii pleci.

Nu strigă nimeni către ceruri,
Doar mâini se-ntind, încet, spre bine,
Și-n rugăciuni fără cuvinte
Se nasc lumini din rădăcini.

E luptă fără biruință
Cât timp iubirea nu e toată,
Dar fiecare clipă-nvinge
Când inima nu se mai zbate.

Și zi de zi, în noi se-adună
Un dor ce nu mai poate tace:
Să fim pământului furtună
Și-apoi tăcere care face
O altă luptă pentru pace.

Pace

Elev: Axinte Ștefania

Profesor coordonator: Corduneanu Carmen

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Pacea-i lumina ce-n suflet coboară,
Când tot ce te doare, încet te omoară.
E liniștea blândă ce-ți spune ușor,
Că după furtună, revine iar zbor.

Pacea-i mâna ce-ți oferă sprijin,
Când inima-ți tremură, plină de frig.
E vocea caldă, ce-ți șterge suspinul,
Și-ți pune pe rană din nou divinul.

Pacea-i speranța ce nu te lasă,
Când viața te scapă, când totul te apasă.
E zâmbetul care răsare târziu,
Dar face din umbre un drum aurit, viu.

Pacea-i un loc unde numai doare,
Unde lacrima cade...Și-apoi numai are.
E darul de bine, de cald, de iertare,
Un strop de lumină în orice cărare.

Un viitor just

Elev: Băciu Irma

Profesor coordonator: Gheorghescu Mariana

Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani

Vrem pace între neamuri
În suflete și-n case...
O Românie bună
Cum mulți străbuni visase.

Un viitor durabil și pașnic negreșit
Un viitor ce poartă un vis neîmplinit
Tu ce faci pentru pacea pe care o susții?
Fii însuși pace-n lume, răul să îl previi!

E plin tot internetul de un moto succid:
NOI SUSȚINEM DREPTATEA și totuși e un mit.
Dreptate ne dorim doar dacă ni se-nalcă..
Suntem prea surzi ades' la a durerii șoaptă.

Noi nu putem schimba o-ntreagă națiune
Dar am putea începe de azi cu fapte bune
Schimbarea nu-i ușoară, se va produce-n timp
Și-atunci vei vedea rodul pe care l-ai sădit!

Contrast surd

Elev: Bejenaru David

Profesor coordonator: Terciu Andreea-Mădălina

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Pe jumătate lumină, pe jumătate fum,
O față se-mparte între zâmbet și scrum.
În stânga câmp verde, respiră libertate,
În dreapta pământ frânt, ars de realitate.

Un ochi vede pacea: flori, vânt și chemare,
Celălalt poartă umbre, durere și doare.
O jumătate copil, cu suflet ușor,
Cealaltă — soldat, înfruntând un viitor.

Războiul nu cântă, nu știe ierta,
Doar smulge, lovește și frânge ceva.
Pacea, în schimb, crește ca cerul senin,
Acolo unde oamenii rămân oameni, deplin.

Pace

Elevi: Bezercu Ines, Bezercu Jessica, Dorobăț Diana, Dorobăț Ana

Profesor coordonator: Corduneanu Carmen

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

În zorii blânzi, cu aripi de lumină,
Se naște pacea-floare de cuvânt,
Și crește-n oameni ca o rădăcină
Ce-și caută în liniște pământ.

E-un pas ușor pe drumuri neumblate,
E-un dar adânc de ceruri fără nori,
E glasul celor care, niciodată,
N-au încetat să creadă în flori

Pacea-i un fir de aur printre zile,
Un cântec stins ce renaște iar,
E palma strânsă cald între destine,
E clipa-n care nu mai simți hotar

Și dacă-n lume visul pare greu,
Să nu-l lăsăm în umbră să se piardă
Că pacea, când e scrisă-n suflet, eu
Și tu o facem iar să se nască

Darul

Elev: Bidașcu Robert

Profesor coordonator: Istrate Vlad

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

În lumea ce-și caută drumul spre bine,
Se-nalță speranța din glasuri mereu,
Că pacea începe în fiecare din mine
Și crește când dăruim ce-i mai sfânt, ce-i al meu.

O altă „luptă” purtăm fără arme,
Cu vorbe ce vindecă, nu rănesc,
Cu gesturi ce schimbă tăcerile-n haine,
Cu inimi deschise ce-n pace trăiesc.

Și pas cu pas, într-o lume fragilă,
Modelăm viitorul: curat, armonios,
Iar lupta cea dreaptă devine senină
Căci pacea-i un dar ce-l păstrăm credincios.

Chemarea păcii

Elev: Bidașcu Robert

Profesor coordonator: Terciu Andreea-Mădălina

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Pe drumuri ce-ncep cu o simplă-ntrebare,
Ne poartă dorința de-a fi mai buni,
Și-n fiecare clipă ce trece în zare
Se nasc semințele unor noi începuturi minuni.

Luptăm pentru pace cu pași de lumină,
Cu gânduri ce-unesc și nu-njumătățesc,
Căci lumea întreagă devine senină
Când oamenii-nvață să valorifice tot ce prețuiesc.

Și-n tainica artă a conviețuirii,
Se scrie un viitor drept, armonios,
Iar vocea curată a omenirii
Ne cheamă spre bine—în ritm curajos.

CVINTETE

Elevi: Boicu Bianca-Paula, Clim Bianca-Gabriela

Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

*

Viitor
Drept, calm,
Creând, unind, schimbând,
Lumea devine mai bună
Armonie.

*

Pace
Blândă, sigură,
Protejând, legând, vindecând,
Oamenii chiar aleg înțelegerea
Liniște.

*

Omenirea
Unită, curajoasă
Cooperând, ajutând, sperând
Construim împreună un drum
Umanitate.

*

Speranță
Luminoasă, sinceră
Ghidând, ridicând, păstrând
Ne ține uniți mâine
Încredere

*

Echilibrul
Stabil, calm,
Menținând, modelând, îmbunătățind
Totul începe de jos
Stabilitate

*

Comunitate
Puternică, solidară
Ajutând, colaborând, evoluând
Împreună schimbăm realitatea.
Unitate.

*

Justiție
Clară, egală
Apărând, corectând, ghidând
Fiecare om merită o șansă dreaptă.
Echitate.

*

Prietenie
Caldă, sinceră
Unind, sprijinind, apropiind
Legăturile bune aduc pace.
Legătură.

*

Natură
Verde, vie
Curățând, creând, respirând
O protejăm pentru noi
Mediu.

Ce frumos ar fi...

Elev: Ciobanu Denis

Profesor coordonator: Istrate Vlad

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Într-o dimineață încă neinventată, pământul respiră mai liniștit,
Oamenii își amintesc cum se ascultă unii pe alții fără grabă.
Străzile cresc din nou umbre de copaci, nu de clădiri obosite.
Apele își poartă limpezimea ca pe o promisiune.
Aerul devine un drept, nu un lux.
Iarba nu mai e doar decor, ci martor al revenirii noastre.
În piețe, vocile se întâlnesc fără teamă.
Fiecare decide să lase în urmă mai puțin fum și mai multă lumină.
Orașele învață să se miște fără zgomot.
Drumurile se deschid și pentru cei ce au fost uitați.
Mâinile nu se mai strâng în dezacord, ci în bunătate,
Fiecare copil crește cu ideea că planeta este o casă, nu un câmp de probe.
Tehnologia nu înlocuiește bunătatea, ci o sprijină.
Câmpurile revin la ritmul lor de secole.
Grădinile apar acolo unde ieri era doar asfalt.
Niciun viitor nu se mai decide fără cei care îl vor trăi.
Lumina soarelui devine combustibil pentru speranță.
Iar lumea întreagă avansează, nu prin forță, ci prin grijă

Planeta învață să iubească

Elev: Ciobanu Denis

Profesor coordonator: Terciu Andreea-Mădălina

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

În pașii mici ai lumii, sub cerul dimineții,
Se-adună glasuri tinere, purtând lumina vieții.
În școli, în cărți, în suflete, o flacără se-aprinde
— E dorul de dreptate, de gânduri ce viața o cuprinde.
Când mâinile se-unesc încet, fără hotar și teamă,
Se naște-n noi puterea pe care ura o destramă.
Iar vorbele rostite blând devin semințe bune,
Ce cresc în inimi liniști, precum izvoarele-n lume.
Educația ne învață că pacea nu-i poveste,
Ci drum ce-l facem împreună, cu grijă și noblețe.
Și fiecare gest curat, oricât de mic ar părea,
Poate schimba o lume — și-ncepem cu a mea.
Așa, în săptămâna asta, dar și-n oricare zi,
Să fim aproape, să fim ai inimii copii.
Căci pacea, oricât am spera să vină de departe,
Începe-n noi, în gând și-n fapte — și crește-n armonie aparte.

Pacea – poruncă divină

Elev: Coșman Eusebiu-Ștefan

*Profesor coordonator: pr. Chichioacă Petru-Georgel
Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi*

Pacea nu-i vis, nici tăcere-n vânt,
E darul ce vine din cerul cel sfânt,
E floarea ce crește pe drumuri străine,
Când omul se-apleacă spre cel ce nu-i bine.

Dumnezeu nu voiește război și durere,
Ci suflete-n rugă, duh blând, mângâiere,
Un neam de lumină, o lume-mbrățișată,
Unde fiecare e frate, prieten sau tată.

Și-atunci când nu-i pace, să ne amintim:
Pacea e poruncă, e un lucru sublim;
E dorința Lui sfântă, e leagănul firii,
E răspunsul tăcut la porunca iubirii.

Semințe de pace

Elev: Dorobăț Alexandra Diana

Profesor coordonator: Butescu Gianina

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Sămânța păcii cade-n noi încet
Ca un cuvânt ce-și caută podoaba.
Și încolțește-n gestul cel discret
Cu care, uneori, cuprindem ziua slabă.

Pacea e vântul cald de după ploi,
E mersul drept al inimii pe punte
E felul simplu-n care strângem noi
Durerea lumii-n brațe mai mărunte.

Nu cere mult - o vorbă, un zâmbit,
O punte peste prăpăstii de gânduri
Și, neștiut, din tot ce-am dăruit
Răsar lumini pe vechile-ncercări și scânduri.

De vrei s-o vezi crescând în jur mereu
Trimite-o-n lume ca pe-o adiere,
Căci pacea, când pornește de la EU
Ajunge-n orice inimă...și-i cere.

Pace

Elevi: Grigore Sofia, Precob Alexia, Herțanu Fabian

Profesor coordonator: Corduneanu Carmen

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Pacea e lumina ce umple orice loc,
Un gând mai bun născut din stropi de foc.
E viață fără teamă, fără răni,
Un drum pe care mergem toți – egali, oameni, bătrâni, copii și tineri ani.

Pacea e vocea care spune „ajută,, ,
E inima ce nu rămâne niciodată mută.
E mâna întinsă, oarbă, calmă, model,
Șă dorința de a face lumea un pic mai bună ... mereu.

Pacea începe simplu, fără să coste:
Din gesturi mici, din gânduri bune, din vorbe rostite pe loc.
Și se naște în fiecare dintre noi,
Atunci când alegem binele în locul oricărui nevoi.

Arhitectura păcii

Elevi: Hapău Florinela, Ilie Delia

Profesor coordonator: Corduneanu Carmen

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Pacea se naște-n tihna, din gânduri ce se sting,
Din umbre care lasă lumina să le-nvingă.
E trupul unui cer ce nu mai pote plânge,
Si glasul unei clipe ce-nvață să se-nghită.

Ea crește-n depărtare ca holda după ploi,
Si leagă peste lume poduri între noi,
În tremul ei cald se-adună altă lume,
Unde nu există arme, ci vorbe care sună.

Pacea e un altar de liniște profundă,
Un pas ce nu răsare să judece sau s-afunde
Și-nuanță omul simplu să fie mai tăcut.

În inimi neclintite ea pune temelii,
De dor curat și ordin, de vis și armonii.
Și-n timp ce se revarsă ca vântul peste stei,
Ea scrie peste lume un viitor ce-n pace vrei.

Iar dacă-ar fi să piară, am rătăcit din nou,
Căci pacea ține lumea în propriul ei ecou.
E amintirea cerului ce stă în fiecare,
Și cel mai drept cuvânt al omenirii-n zare

Pacea în limba noastră

Elev: Herțanu Fabian Florin

Profesor coordonator: Terciu Andreea-Mădălina

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

În limba noastră blândă, ca frunza liniștită
Se naște pacea, sfântă, curată, neclintită.
Cuvintele se-mpletesc în șoapte de lumină,
Ca firul de poveste din marea ei grădină.

În pagini de lectură, în basme și-n poveste,
Trăiește frumusețea ce veșnic ne unește.
Și-n fiecare vers, ca-ntr-un ecou curat,
Se ascunde un îndemn spre bine neîncetat.

În limba strămoșească ce timpul o păstrează,
Se-aude dor de pace în fiecare frază.
Și-n graiul ce răsună bând peste țări și ani,
Se leagă sufletele ca pâinea dintr-un lan.

Să prețuim cu drag tot graiul ce ne-mbină,
Căci el ne duce pașii spre liniște deplină.
Și-n fiecare vorbă ce o rostim încet,
Se naște iar speranța unui pământ mai drept.

Ecoul Viitorului

Elev: Huțanu-Alexoaie Sebastian

Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Și-am să-mi fac un viitor... prin trecut am învățat;
Mi-am promis chiar unul blând, bun și binecuvântat.
Îmi despart ecou și gând, dar încet voi lumina,
Iar în drum spre reușită, voi iubi ce voi crea.

M-am temut de viitor și de clipa trecătoare,
Dar pășind cam misterios, s-a născut o nouă cale.
Prin portal de mii de visuri, mi s-a arătat menirea,
Și-am primit cu o speranță fericirea și-oglundirea.

Nu-mi strivesc eu visele, amar sau dezamăgirea,
Prin ele voi învăța, ce înseamnă fericirea.
Azi, privesc în infinit, nu mă tem, mă uit în față,
Sunt o rază de lumină, de credință și speranță.

Iar ecoul bate ceasul, timpul n-ar mai sta pe loc,
Viitorul mă așteaptă să devin nemuritor.
Modelând sufletul bun, calea cea spirituală,
Spre o lume de lumină, demnă, pașnică, morală.

În alinarea mea

Elev: Huțanu-Alexoaie Sebastian

Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

În alinarea mea, în propria mea modelare
pe care o iubesc,
îmi caut viitorul
printr-un gând uitat.
Poate-l voi găsi pe undeva,
undeva... unde nici sufletul nu se aștepta,
nu stătea,
unde acesta nu pășea, acolo era,
viitorul acolo îl găsea.
Era unde-l căutam atât de puțin,
o vrajă ce mă acapara,
căci l-am modelat
să-mi fie alinarea mea,
așa m-am format.
Nu-mi voi ști trecutul,
l-am dat în alt trecut,
un viitor blând mi-am făcut
să-l am până vă voi părăsi,
doar sufletul știe unde voi fi,
probabil, în pace, durabilitate,
dar sunt cu mine, în alinarea mea...

CVINTETE

Elev: Huțuțui Amalia

Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

*

Familia
Fericită, frumoasă
Înflorind, crescând, susținând
Este ceea ce am
Totul.

*

Copilărie
Jucăușă, Blândă
Copilărind, crescând, râzând
Cea mai frumoasă viață
Armonie

Copilărie fără umbre

Elevi: Iacob Andreea, Olariu Alessia

Profesor coordonator: Corduneanu Carmen

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Copiii au dreptul la joacă și zbor
La visul ce crește ușor, câte-un nor
La lume curată, la brațe deschise
La suflet păzit și la șoapte promise

Au dreptul la școală, la lumină și carte,
La drumuri ce îi duc departe
La glas au dreptul, să spună ce simt,
Să fie ascultați, nu doar văzuți în timp.

Au dreptul la pace, la casă și pâine
La mâini ce-i ocrotesc și la zile senine.
La viață trăită cu râs și iubire,
La un viitor ce le dă strălucire.

Căci fiecare copil e un început,
Un mugur ce-asteaptă un cer mai plăcut
Și lumea toată se schimbă atunci
Când drepturile lor devin pași spre lumină
Și nu pierduți.

Săptămâna Educației Globale

Elev: Ifrim Bianca

*Profesor coordonator: Hrițcu Petru
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

Săptămâna educației ne chemă,
Să privim dincolo de hotare,
Global gândim fără teamă,
Pentru o lume în transformare.

Un viitor just și pașnic dorim,
Sustenabil pentru generații.
Pentru cunoaștere îl construim,
Și prin nobile aspirații.

Modelăm cu grijă și răbdare
O planetă verde, echilibrată,
Unde dreptatea e valoare,
Iar pacea e mereu respectată.

Pacea începe cu noi

Elev: Ilaș Florin

Profesor coordonator: Terciu Andreea-Mădălina

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Pe harta lumii, fără granițe,
Se leagă visuri și speranțe,
Prin școli, prin zâmbete curate,
Creștem valori și însemnate șanse.

O limbă nouă, o idee,
Un dor de pace-n fiecare,
Școala este mai mult decât o cheie,
O deschidere spre întreaga suflare.

Copiii-nvață să iubească pacea,
Să dea luminii importanță,
Să poarte-n suflet bunătatea,
Să treacă peste neputință.

În lumea mare împreună,
Unim culturi și diferențe,
Iar educația ne adună
Spre un viitor plin de balanțe.

CVINTET

Elev: Ilie Irina Ștefania

Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

*

Pacea
Calmă, curată
Unind, liniștind, vindecând
Aduce sufletului lumina dorită
Armonie.

Pacea

Elev: Ionel Denisa-Adriana

Profesor coordonator: Hotăran Anamaria

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Pacea vine ca o floare ,
Lin se-așează peste zare,
Face lumea mai frumoasă ,
Și inima mai duioasă ,

Pacea- i drum fără durere,
Plin de vis și mângâiere ,
Unde oamenii se - adună ,
Și trăiesc ca împreună ,

Pace vreau în fiecare,
Într-un gând și -n orice floare,
Să rămână peste tot,
Ca un cald și bun înot.

Pacea mesianică

Elev: Lazariuc Alessandro-Eduardo

Profesor coordonator: pr. Chichioacă Petru-Georgel

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Va veni o zi, spune Domnul prin Isaia,
Când mielul va sta lângă lup, fără frică,
Leopardul se va culca lângă căprioară,
Și leul va mânca paie cu vițelul, la țară.

Nu va fi zgomot de război, nici dinți încleștați,
Ci ochi blânzi și pași liniștiți, împăcați.
Copiii vor păstori fiarele din pădure,
Și nu va fi teamă, nici lacrimă, nici ură.

Pământul va fi plin de cunoașterea Domnului,
Cum marea acoperă fundul adâncului.
Nu vor mai fi arme, nici ziduri întărite,
Ci pacea va curge în inimi sfințite.

Și omul va învăța din nou să fie frate,
Să nu mai judece după chip, ci după fapte.
Așteptăm pacea Ta, Doamne, vino la noi!
Fă să-ncezeze ură, vrajbă, război.

Drumul către un viitor curat

Elev: Lupușoru Eduard

Profesor coordonator: Istrate Vlad

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

În mâinile noastre crește-un viitor,
Din fire de vis și răbdare țesut,
Unde dreptatea nu e doar un izvor,
Ci temelie pentru orice început.

Spre zări de pace pașii ni-i purtăm,
Cu inimi deschise și gânduri senine;
O lume-ntreagă putem vindeca
Când punțile-n loc de ziduri devin lumină.

Cu grijă clădim fiecare cărare,
Cu grijă pentru frunze, ape și vânt;
Căci viitorul, oricât de mare,
Își are rădăcina în prezentul acesta blând.

O Lume, o Inimă...

Elev: Lupușoru Eduard

Profesor coordonator: Terciu Andreea-Mădălina

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Săptămâna Educației Globale ne adună pe toți,
Din sate și orașe, din mii de locuri ...
Cu pielea diferită și graiul străin,
Învățăm împreună, un singur destin.
Pământul e casa ce ne-a fost dată-n dar,
Să ocrotim natura, nu s-o facem un calvar.
De la ghețari la deșert, de la munte la mare,
Frumusețea ei strigă: "Aveți grijă, frați, de soare!"
Drepturi egale avem, toți copiii din lume,
La joacă, la școală, la fapte bune.
Toleranța e cheia ce deschide o ușă,
Spre-o lume mai bună, fără ură și dușmănie.
Prietenia nu are culoare sau hotar,
Un zâmbet e un limbaj global, un far.
Săptămâna ne-nvață să fim buni și uniți,
Cetățeni ai Pământului, de pace iubiți.

Răutate

Elev: Moise Diana Andreea

Profesor coordonator: Butescu Gianina

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

M-am pierdut în vise,
În pacea ce mi-o imaginez
Și-am uitat că omu-i rău,
De parcă nu ar fi firesc.

Nu pot da ochii cu lumea,
Privirile mă dor
Ei sunt schimbători ca vremea,
Iar eu, simplu muritor.

Îi privesc din depărtare,
Ezit, și-mi spun doar mie:
„Ce folos e-n fantezie,
Când peste tot e neomenie vie?”

Et sol lucet omnibus

Elev: Moise Diana

Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

A tot fost în lume răutate,
Certuri noi și- orgolii vechi;
Au tot fost mărețe fapte,
De la copii la cei străvechi.

De mici, părinții ne îndeamnă:
-„Uită-te la suflet, și-apoi la chip”,
Dar timpul încetul ne condamnă,
Și bunătatea devine precum firul de nisip.

Peste ani sau, poate, mâine,
Ne vom trezi într-un final,
Va tot fi în lume bine,
Când pacea va fi ceva normal.

Et sol lucet omnibus!

CVINTETE

Elev: Munteanu Miruna

Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

*

Lume

Justă, sustenabilă

Egalând, ajutând, apărând

Împreună suntem mai puternici

Dreptate.

*

Pace

Vitală, valoroasă

Evoluând, apărând, menținând

Leac pentru orice conflict

Înțelegere.

Până când?

Elev: Nichiteanu Darius Nicușor

Profesor coordonator: Gheorghescu Mariana

Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani

A fost cândva, tare demult,
Într-un sătuc de peste Prut...
Un tâmplar ce de zor lucra,
Uși și ferestre el făcea.
Cum o căsuță se zidea
La Ghiță lumea se ducea.

Nimeni pretenții nu avea,
Făcea Gheorghită cum știa:
Ușițe mari și ușurele
Să intre toți cei dragi prin ele,
Geamuri mari și luminoase
Soarele să intre-n case.

Azi așa, mâine așa,
Dar ceva se tot schimba:
Geamuri mari și luminoase
Dar cu jaluzele trase,
Ușa era mică, mică
Doar pisica ce mai intră.

Ghiță sta și se gândea
Și ciocanul și-l ștergea:
Până când? Până când?
Conștiința în lacăt să o strâng?

Speranță pentru sustenabilitate

Elevi: Pintială Anamaria Florina, Popușoi Gabriela-Ionela

Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Speranța este acea părticică pozitivă
din sufletul omului
care ne face
să vedem
adevărata culoare
a vieții.
Sustenabilitatea înseamnă
să protejăm
tot ceea ce ne înconjoară,
lăsând natura
fragilă în mâinile noastre
ca pe o carte
care trebuie păstrată
din generație în generație.

CVINTETE

Elevi: Pintială Anamaria Florina, Popușoi Gabriela-Ionela

Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

*

Viitor
Echilibrat, pozitiv
Citind, învățând, exersând
Visul se poate împlini
Oricând.

*

Speranța
Adevărată, unică
Dorind, visând, mărin
Ce dă culoare vieții
Mereu.

*

Planeta
Fragilă, prețioasă,
Protejând, curățând, prețuind
Creăm o lume nouă
Împreună.

Sub același cer...

Elev: Precob Alexia-Iuliana

Profesor coordonator: Terciu Andreea-Mădălina

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

În săptămâna asta-nvățăm să fim mai buni,
Să privim lumea întreagă, nu doar drumul nostru-n luni.
Să înțelegem că fiecare gest contează mult,
Și că schimbarea începe cu ce facem, nu doar cu ce-am spus demult.

Aflăm despre dreptate, despre respect și omenie,
Despre cum fiecare țară are propria ei poveste vie.
Că suntem diferiți, dar egali în același fel,
Și că putem să fim uniți sub același cer rebel.

Este o săptămână în care deschidem ochii larg.
Și-nțelegem că viitorul nu e doar un simplu prag.
E ceva ce construim cu grijă, zi de zi,
Ca lumea de mâine să fie mai bună pentru toți copiii.

Sămânța de pace

Elev: Sîrbu Adrian

Profesor coordonator: Terciu Andreea-Mădălina

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

În palma mea, o sămânță mică am pus,
Să crească-n taină, fără niciun refuz.
E sămânța păcii – fragilă, ușoară,
Dar face lumea mai bună, zi după seară.
Dacă o ud cu vorbe blânde și dreptate,
Ea prinde rădăcini în fiecare dintre toate.
Și-n loc de umbre, dă flori colorate
Semințe de lumină, pentru ale lumii state.

Pacea pe pământ

Elev: Tataru Iuliana-Cristina

Profesor coordonator: Butescu Gianina

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Pacea sufletul ni-l poartă
Pe drumul cu o cale mai curată
De a deveni oameni într-adevăr,
Când în inimă purtăm un simplu adevăr.

Sinceri în lume de-am fi,
Și-am lăsa sufletul să decidă zi de zi
Cum să vorbim, cum să ne purtăm,
O mână de ajutor mereu să acordăm.

Îndrăzniți a lupta pentru pace,
Pentru sufletul fiecăruia care zace,
Ce n-are putere să mai vorbească
Și se lasă atins de răutatea omenească.

O lume mai liniștită să avem
Cu pace și bucurii toți vrem,
Dar nu facem o schimbare
Ca să aducem în lume alinare.

Iubiți-vă cât încă mai puteți,
Trăiți așa cum vreți,
Fiți mai buni și mai iubitori,
Iar lumea o veți colora cu adevărate culori.

Secțiunea
DESENE - PICTURĂ

Elev: Ilie Sebastian

Profesor coordonator: pr. Chichioacă Petru-Georgel

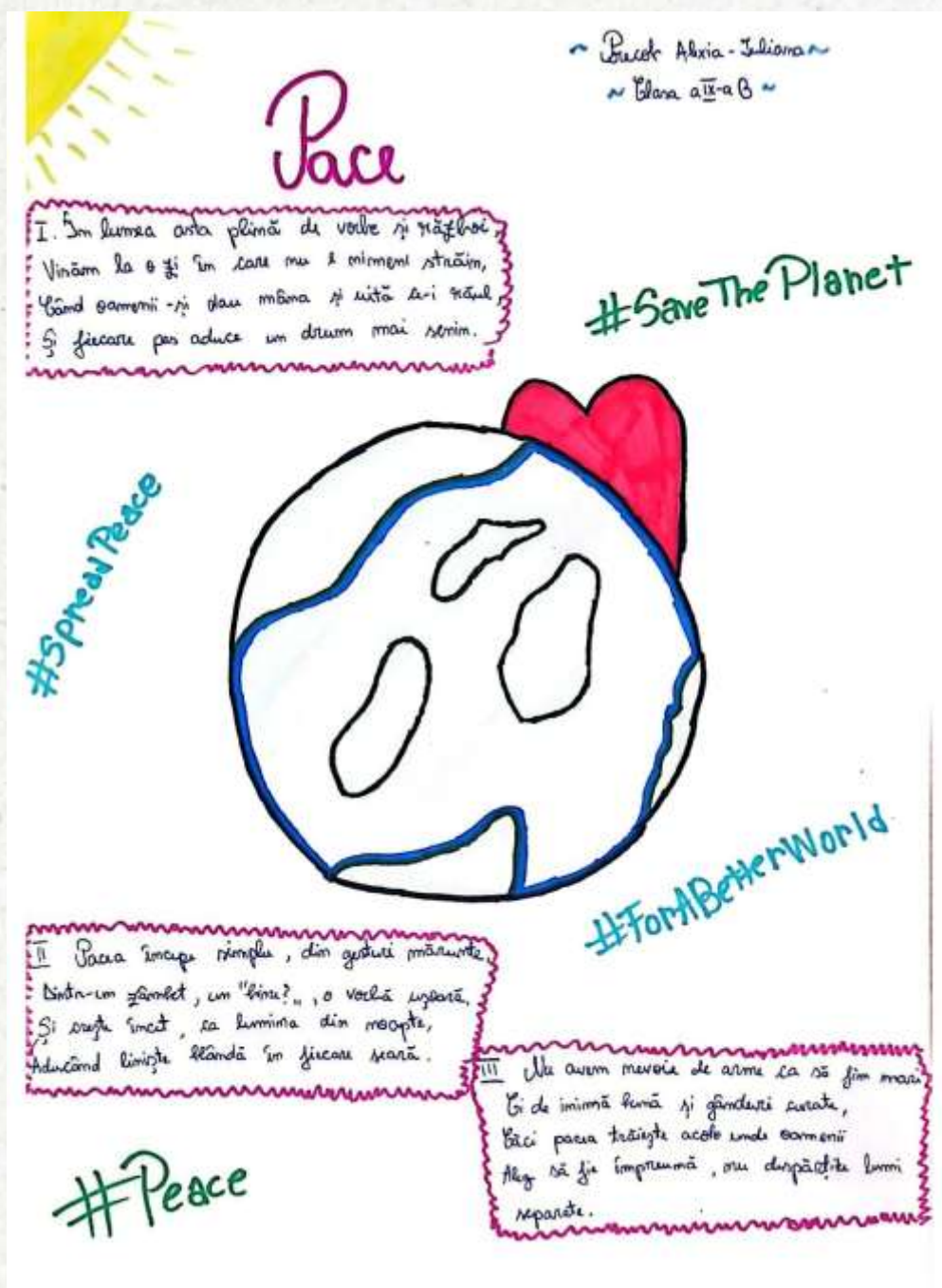
Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Elev: Ohriniuc Sebastian

Profesor coordonator: pr. Chichioacă Petru-Georgel

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Elev: Precob Alexia-Iuliana

Profesor coordonator: Butescu Gianina

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Elev: Robu Costel

Profesor coordonator: pr. Chichioacă Petru-Georgel

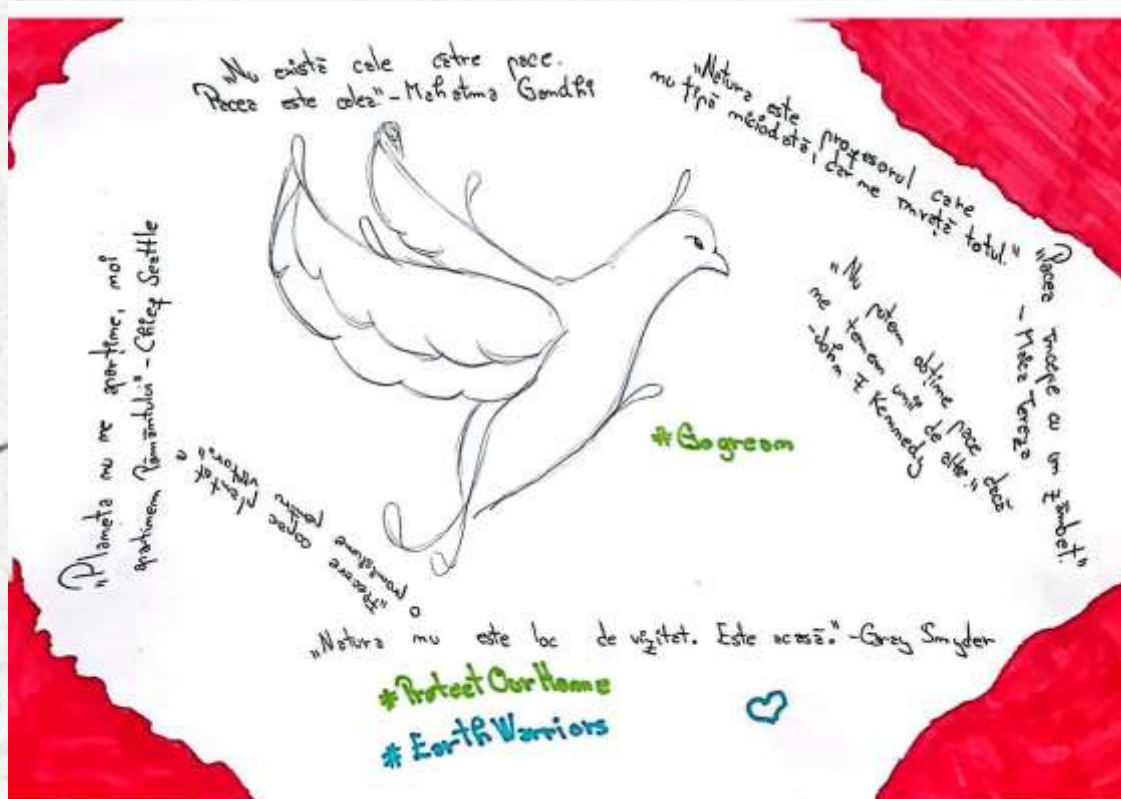
Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Elev: Rus Robert

Profesor coordonator: pr. Chichioacă Petru-Georgel

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Profesor coordonator: Butescu Gianina
Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

*Profesor coordonator: Butescu Gianina
Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi*

*Elev: Papaghiuc Petronela Ioana
Profesor coordonator: Chiriac Cristina-Liliana
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Nazare Carina-Adela
Profesor coordonator: Barbacariu Mirabela-Georgeta
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Ștefănică Miruna
Profesor coordonator: Chiriac Gheorghe Cristian
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Vărvăruc Irina
Profesor coordonator: Chiriac Gheorghe Cristian
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Avasiloei Adrian
Profesor coordonator: Hrițcu Petru
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Imbir Alberto Beni
Profesor coordonator: Hrițcu Petru
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Smochină Bianca Elena
Profesor coordonator: Prisăcariu Alin
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

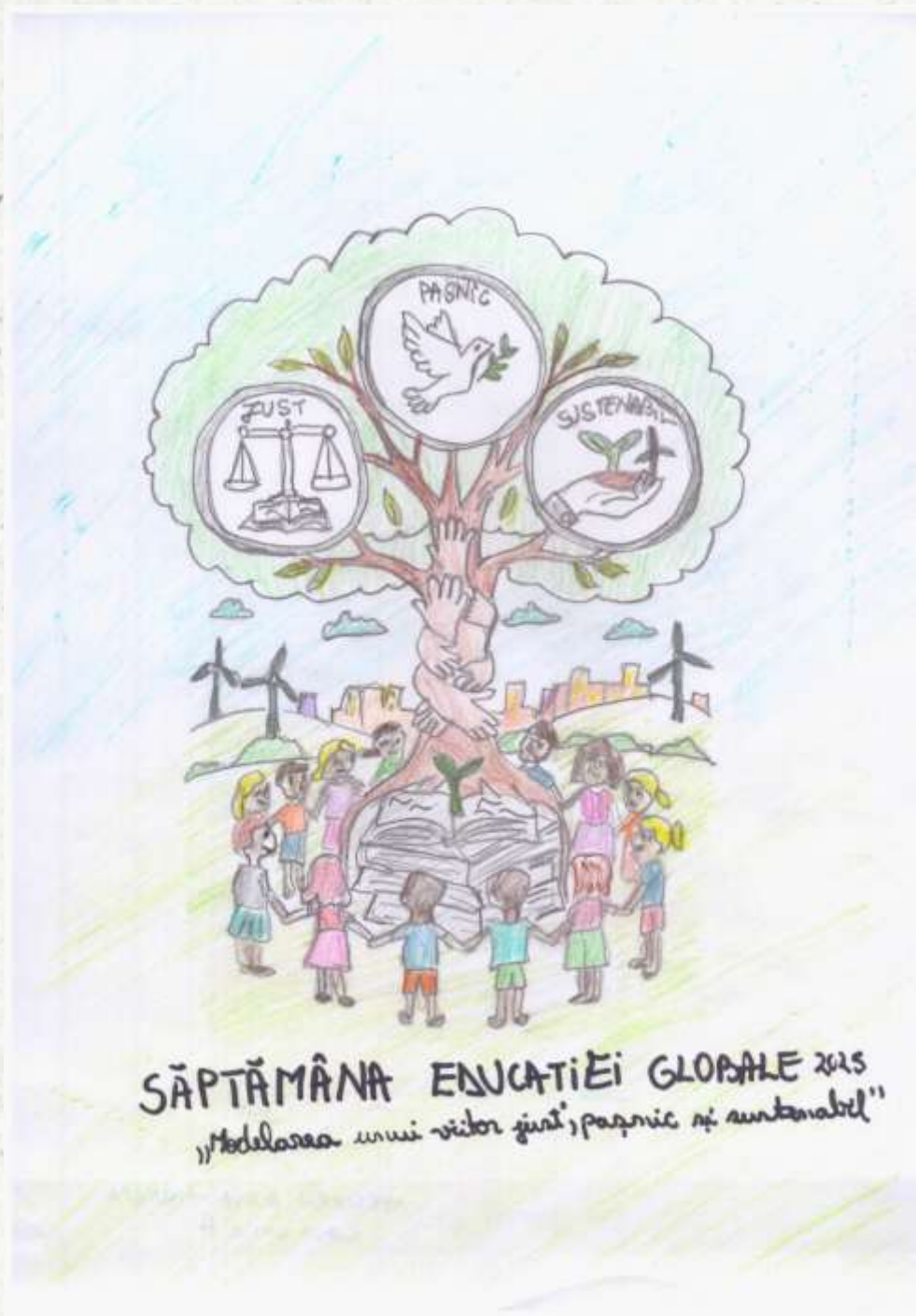
*Elev: Mîrleanu Iubescpeyah
Profesor coordonator: Dănilă Ștefan
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Dănilă Lidia
Profesor coordonator: Barbacariu Mirabela Georgeta
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Târniceru-Ifrim Luca
Profesor coordonator: Hrițcu Petru
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Merticariu Alexia Andreea
Profesor coordonator: Gheorghescu Mariana
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

Elev: Apachiței Robert

Profesor coordonator: Gheorghescu Mariana

Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani

*Elev: Ciubotariu David
Profesor coordonator: Hrițcu Petru
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Iacob-Strungaru Romina
Profesor coordonator: Hrițcu Petru
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Doroftei Cristina
Profesor coordonator: Dănilă Ștefan
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Atodirese Alisia-Georgiana
Profesor coordonator: Chiriac Gheorghe Cristian
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Ceică Nicoleta
Profesor coordonator: Barbacariu Mirabela Georgeta
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

Elev: Ursu Adriana Patricia

Profesor coordonator: Gheorghescu Mariana

Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani

*Elev: Agrosoae Iasmina Elena
Profesor coordonator: Dănilă Ștefan
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Chițac Elisabeta Valentina
Profesor coordonator: Gheorghescu Mariana
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

Elev: Balan Daria Ada

Profesor coordonator: Gheorghescu Mariana

Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani

*Elev: David Simina
Profesor coordonator: Gheorghescu Mariana
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Cronț Evelina Mihaela
Profesor coordonator: Sîrbu Adriana
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Spatariu Anastasia
Profesor coordonator: Chiriac Gheorghe Cristian
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Cliveș Miruna Nicola
Profesor coordonator: Dănilă Ștefan
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

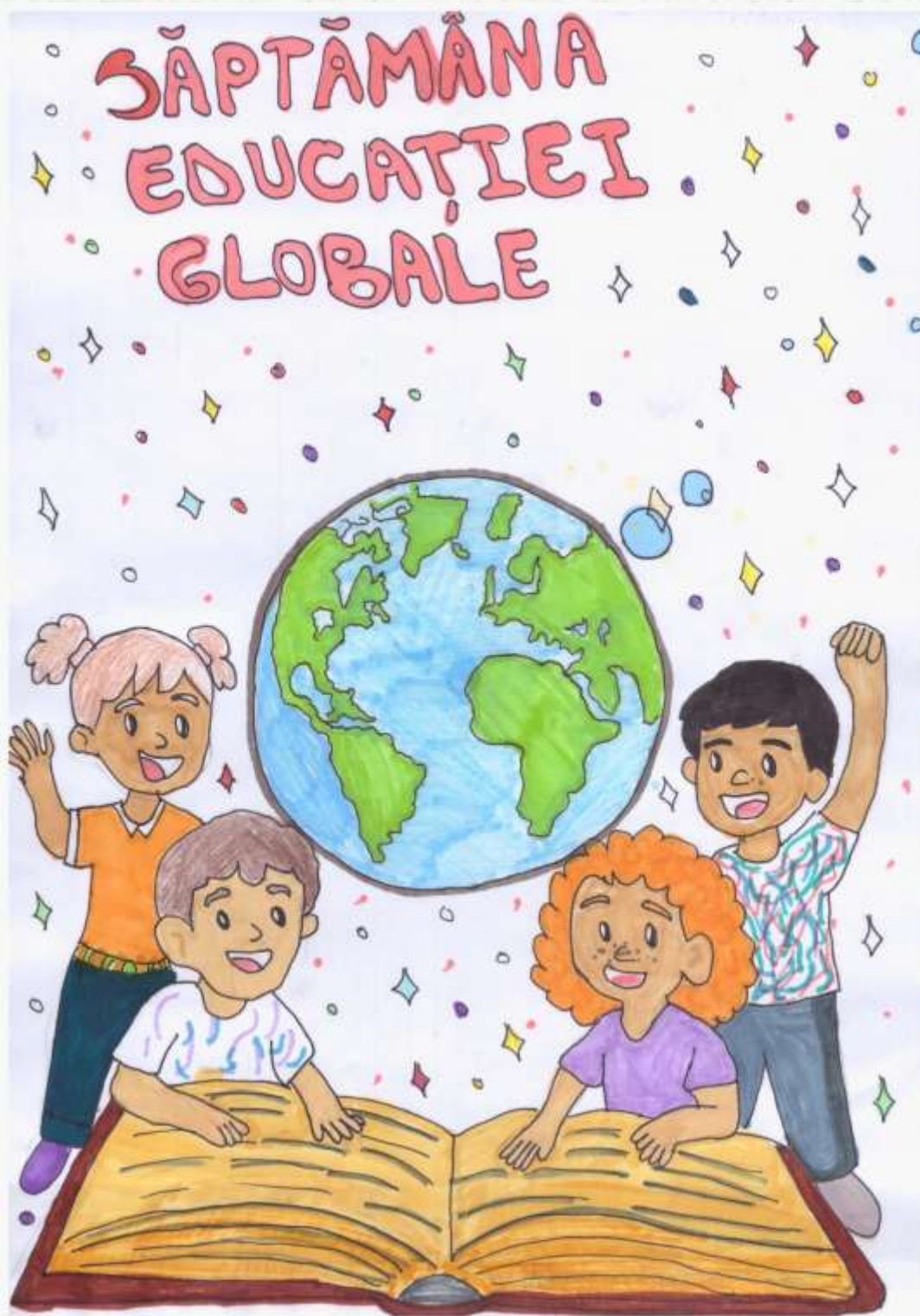
*Elev: Cronț Andra Elena
Profesor coordonator: Dobrințu Alina
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Romanescu Irina
Profesor coordonator: Dobrinu Alina
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Hrimiuc Maria
Profesor coordonator: Dobrinu Alina
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Zaharia Elena Nicoleta
Profesor coordonator: Chiriac Cristina Liliana
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Bahrin Rareș Sorin
Profesor coordonator: Dobrințu Alina
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Hrimiuc Elena
Profesor coordonator: Dobrinu Alina
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Cronț Andra
Profesor coordonator: Dobrinu Alina
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Cozma Ionuț
Profesor coordonator: Dobrinu Alina
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Postolachi Alexandra
Profesor coordonator: Dobrinu Alina
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Cotulbea Larisa Georgiana
Profesor coordonator: Barbacariu Mirabela Georgeta
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Hudișteanu Daria
Profesor coordonator: Barbacariu Valerica Carmen
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Gheorghiță Lidia Doris
Profesor coordonator: Aionesă Ionela
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Ursu Adriana Patricia
Profesor coordonator: Prisăcariu Alin
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Matei Mădălina
Profesor coordonator: Chiriac Cristina Liliana
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Murariu Paula
Profesor coordonator: Chiriac Cristina Liliana
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Pînzariu Elena Ionela
Profesor coordonator: Dobrinu Alina
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

*Elev: Grosu Sînziana Denisa
Profesor coordonator: Barbacariu Mirabela Georgeta
Liceul „Dimitrie Cantemir” Darabani*

Elev: Clim Mihai

Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

*Elev: Marcu Maximilian
Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela
Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi*

Elev: Mihăilă Eduard Gabriel

Profesor coordonator: Pr. Chichioacă Petru-Georgel

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Elev: Moise Diana Andreea

Profesor coordonator: Istrate Vlad

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Elev: Precob Alexia-Iuliana

Profesor coordonator: Hotăran Anamaria

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

*Elev: Chihaia Denisa
Profesor coordonator: Ignat Cristina-Ionela
Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi*